

ruh ve madde

Metapsizik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Neşir Organıdır

Cilt : 15, Sayı : 173, Haziran 1974

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Biğle

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korates

Gilven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Haluk E. Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :

Taksim, Sıraselviler, Bilkörcü

Çıkması Sumbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sakağı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 48 lira

Tel: 45 89 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Kapak : Yersizlik pisliktir.

Sevgili Okuyucular,

Öyle ümit ediyordum ki, bunca yıldır süregelen «spiritüel kültür» mücadelesinin meyvelerini, ürünlerini almağa başladık. Bu sonuç, bir vazife şuurunda, Vazife Planlarının İsteklerine uygun şekilde sonuçlanmasını harcanan emeğin kabul olduğu demektir.

Önce Ruh ve Madde'nin okuyucu sayısı ve etkisi alanının artışı geliyor. Vasıf bakımından toplumumuzun her kesiminde bulunan insanlar onu okuyor ve böylece «son devrenin» bilgisine giden yolu tanıtmaya, anlamaya başlamış bulunuyorlar. Burada günlük gazetelerin satışı gibi bir satış değil önemli olan; önemli olan uyanıp yeni realitelerin ihtiyacı ve özlemlerinde olanların sayısıdır. Şuurlaşmanın yolları zor ve çetindir. Bizler bu çetinliği azaltmaya çalışıyor, fakat zorluğu ortadan kaldıramıyoruz. Her nimet bir çile karşılığıdır.

Dernekte verilen Konferansları izleyen dinleyicilerin çeşitliliği, niteliği ve sayısı düşünüldüğümüz oranları çoktan aşmıştı. Bilginin verilişi ile alınışındaki ahenk, özellikle yeni kuşağın dikkat ve ilgisini faal halde tutabilmektedir. Her konferans bir bilgi ve aydınlanma vesilesi olmakta, ruhlarda tatlı zor heyecan ve tatmin yaratmaktadır.

Seminerlere iştirak edenlerin, genç arkadaşlarımızın gösterdikleri dikkat ve itina vazifemizin uygulanmasında bize rehber olmaktadır.

Bir de ele aldığımız konuların, şimdi artık kitaplar halinde büyük topluma maledilmeye çalışılması cidden bizleri sevindirmektedir.

Bütün bunlar siz ve bizlerin oynadığınız rolün etki ve tepkilerini göstermesi bakımından önemlidir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

- Bu sayıda Dostum A. Durmas'nın bizim bilgilerimize paralel olarak gelişen fikir ve kanaatlerini yansıtacak raporunu sunuyorum. Reali-te birliğini göstermesi bakımından da çok ilginç olacaktır. ●

Reenkarnasyon Teorisi (*)

Bu raporun amacı, şimdiye kadar pek araştırılmamış yollarda daha derin bir Reenkarnasyon incelemesine girişmek üzere hareket noktası olarak yardım edecek olan bazı kavramları kısaca tarif etmektir. Esas amaç sürüp giden hayatlar teorisini bilimin kesin olarak edindiklerine bağlamak olacaktır.

1 — PSİKOLOJİK ve PARAPSİKOLOJİK ESASLAR :

A) Kişisel ruh (psyché) — üstün ben— tam olarak «bedene bağlanmaz» ya da «tezahür» etmez. Şahsiyet ruh'un ancak bir kısmıdır ve bununla kendini kısmen ifade eder.

B) Tezahür kısmı «şahsiyete» oranla Ruh'un «bedene bağlı» olmayan kısmı, noksatsız bir hafıza yeri, olarak geleceği bilme, aydınlatma, sezgi ve ihtiyat rolü oynar. Spiritüel varlık ve faaliyet plânlarıyla temas kurarak koruyan ve ilham veren bir «rehber» rolünü de yerine getirir.

Şu halde parapsikolojinin «şuuraltı» dediğimiz şeyin tezahürleri hakkında bize söylediklerini dikkatle incelemek «şuurüstü» terimini kullanmamıza izin vermek gerekir. (Şuurüstü: ilham, dehâ, uykudaki yaratıcı faaliyeti sağlar.)

2. RUH'UN KÖKENİ :

C) C. G. Jung'un psikonalizle ilgili

araştırmaları, şuuraltının, zihinsel ve uygarsal gelişmenin en eski ve en ilkel seviyelerine karşıt olan arşetipik psişik unsurları ihtiva ettiğini göstermiştir.

Dünya'nın yapısında bulunan tortul tabakaları jeologların keşfetmesi gibi Jung da Ruh'daki tabakaları (psişedeki tortul tabakaları) keşfetti.

**

Psikanalizle ilgili araştırmalara dikkat etmeliyiz, zira Reenkarnasyon tetkiklerinde son derece önemli malzemeler sağlanmaktadır.

3 — Reenkarnasyonun Fonksiyonu :

D) Reenkarnasyon doğal bir kanun olduğundan belirgin bir fonksiyonu olmalıdır. Bu fonksiyon, biyolojik alanda büyük göçler ile ırk melezleşmesindeki ve kalıtım unsurlarının mümkün olan bütün kombinasyon sayısını çoğaltan genetik mekanizmasındaki gibi, psişik alanda değişiklik veren durumundadır.

E) Reenkarnasyon, ruhun tümünde, giderek zenginleşen tecrübeleri gerçekleştirmek için, çeşitli ortamlarda, objektif hâle gelip maddelenen ardarda kısmi şah-

(*) Nisan 1971, Buenos Aires, Uluslararası Reenkarnasyon İnceleme 3. Kongresine sunulan Rapordur.

siyetlerin yayımıyla vasıflanmıştır.

Bu temel süreç iptidal hayat şekillerinde tezahür eder. Bu hayat şekillerinde bir protozoer besinleri yakalayan ve sonra onları hücrenel kütlede sindiren sürekli yalancı ayaklar çıkarır.

Aynı şekilde, her ölüm olayından sonra, «şahsiyet», tüm psisesiyle, karakter, zekâ ve ahlâkla ilgili tecrübe ve kazançlarını, eski kazançlarıyla birleştirip, yenden özümmler.

4 — ESKİ HAYATLARIN HATIRALARI :

F) Eski hayatların hatıraları pek nadirdir. Başka bir hayattan, genç yaşta iken anı ve şiddetli bir ölümle ayrılınca genellikle hatırlama olmaktadır.

Geçmiş hayat hatıralarının nadir oluşu, tüm psisede, en yeni «şahsiyetin» kazançlarını özümleyen ergimenin sonucu olamaz mı?

Hatıraların istisnai olarak aniden çıkıp gelmeleri, önceki hayatın bitiminden hemen sonra tekrar doğma sebebiyle, yeni hayatta devam eden «şahsiyetin» noksan bir ergime ve özümlemesinden ileri gelemez mi?

5 — ORGANİZATÖR FAALİYETİ NEDENİYLE, PSİŞE, DOĞACAK «ŞAH-SİYETİN» BEDENİNİ KURAR VE YENİ KİŞİLİĞİNİ GİZLİ GÜÇLERİNİ ESKİ KAZANÇLARDA BULUR.

G) Özel bir dikkat embriyon gelişmesiyle uyum yapmak zorundadır. Bu gelişme safhalarıyla uyanan geçmişe ait deliller (belirtiler) —Biyolojik tekâmülün klâsik delilleri— de ruhun organizatör faaliyetinde morfo-organik aşamaların belleksel dayanıklılığının işaretleridir. Bu işaretler hayatın temel şekilleri arasında ruhun tekâmülü lehine şahitlik ediyorlar ve Jung'un psikanalizi, şuuraltının derin-bölgelerinde yatan en eski mitler yoluyla en uzak kökenlere doğru tırmanışa izin veriyorlar.

H) Özellikle taslak halindeki embriyon evreleriyle ilgili araştırma ve sonuçları izlememiz gereklidir. Yürürlükte olan resmi tez, «organizatör» ismi verilen belli hücre toplulukları vasıtasıyla, embriyon

gelişiminin idaresini sinir sisteminin yaptığı şeklindedir. Bununla beraber, prekos bir düzeyde, emriyoner dokuda sinirsel ve organize edici hiçbir eyilim meydana çıkarılmamıştır.

İ) Sinir sistemi, genellikle, son derece mütekâmil bir ordinatorle kıyaslanır. Bu ordinatorün yapısı bir elektronik mühendisi ve bir operatör faaliyeti ister. Sinir sistemi, embriyon ve emriyoner-sonrası gelişme boyunca, ancak Ruh'un kurucu ve icra edici iki etkisi altında kendini teşkil edip, çalışabilir. Ruhsal durum, ilk hayat faaliyetinden beri, en küçük bir sinir sistemi taslağının belirmesinden evvel, tek iptidal zoolojik şekillerde zaten kendini belli etmektedir.

J) Bu dikkatli tetkik bilimsel bilimsel bir Reankarnasyon teorisi kurmak ve gidış yolunu belirlemek bakımından birinci derecede önemi haizdir.

Bu gidış yolu, bu süreçler, gerçekten, ruhun beden içine basitçe girişi gibi göz-önüne alınmamalıdır; aksine yeni bir organizmanın Ruh tarafındaen işlenmesi ve uzaktan yöneltilmesi olarak kabul edilmelidir. Bu organizma ruhun sınırlı etki alanıyla «rezonans» haline girmiştir. Belleksel ve yeteneksel sınır, reenkarnasyonu yerine getirici ve yeni bir şahsiyet, yeni bir kimlik teşkil eden süreçlere bağlıdır.

6 — BİYOLOJİK VE TARİHSEL DEĞİŞİM (MUTASYON) :

K) Reenkarnasyon, bireysel görünümünden ayrı olarak, kolektif bir karakter gösterip, bütün kütle ve nesilleri ilgilendirebilir.

Tabiat ve Tarihdeki «sıçramalar» orada derin kökenlerini bulabilir.

Tekâmülün çeşitli görünümü şu açılardan incelenebilir.

a) Eski biyolojik Tekâmül : Organ yaratıcı büyük-mutasyon,

b) Maymunsal, İnsan öncesi ve İnsani-Tarih öncesi Tekâmül : Toplulukların teşekkülü, mit ve «ahlâkın» hazırlanması,

c) Toplumsal - Tarihsel ve Kültürel Tekâmül :

(Devamı sayfa 7'de)

DÜŞÜNCE DÜNYASI

- İran hükümdarlarından biri, hazik bir hekimini, Müslümanlara hizmet etmek üzere, Hazreti Muhammed'in emrine vermişti. Fakat hekim, uzun zaman beklediği halde, kendisine hiçbir hasta müracaat etmedi.

Sebebini gidip Peygamber Efendimize sordu. Peygamberimiz şu cevabı verdi :

— Benim ashabım, (*) iştahları varken, ellerini yemekten çekerler. Bunu yapan insanın hekime ihtiyacı olur mu?..

- Öğtysin kendin ye, akşamı düşmanına yedir.

Türk Atasözü

- Sıhhatli kalmak isteyen, ağzını fazla doldurmamalıdır. Sağlıklı adam, yoksul da olsa, zengindir; hasta adam, zengin de olsa fakirdir.

Alman Atasözü

Damak Lezzeti Uğruna

Mehmet SANCAR

Bir atasözümüz de şöyle der: «Can boğazdan gelir.»

Bu sözü, iki türlü yorumlamak gerek:

1) Doğru; boğazdan birşeyler geçmektedir ki, insana, bu boğazdan geçenler nedeniyle «can» gelsin.

2) Yanlış; boğazdan geçen o birşeyler bir bilinçli ayıklanmaya tâbi tutulmalıdır ki, «can» yerine «cansızlık» gelsin.

Gündelik yaşantılarımızda kaçımız diyebiliriz ki, yediğimiz, içtiğimiz şeyleri, bilinçli olarak gırtlığımızdan geçiriyoruz? Belki de hiç birimiz!... Hiç birimiz diyemsek dahi, o kadar az ki!..

Mutfaklarımızın iyi işçileri, iyi yöneticileri kimlerdir? En başta, «lezzetli yemek yapan» aşçılarımız değil mi? Evimizde eşimiz; dışarıda yemek pişirmeyi meslek edinmiş kimseler... Fakat, diyebilir miyiz ki, «lezzetli yemek pişiren» bu kimselerimiz, bu işi, bilinçli bir beslenme bilgisiyle yaparlar? Ne gezer!... Hattâ bunların büyük bir çoğunluğu, karadüzen sürdürürler bu işi!... Anadan, atadan, kıydan, köşeden kapmacalarla «lezzet» denemeleri yapılır!... Ve, lezzet elde edilince de «ustalık» tamam olmuş olur!..

Bu konuya değinmek gereği de neden, nereden doğdu? Önce bu hususe değinelim:

Çöplerimizin önemli bir kısmını, yemek ve yemek artıklarımız oluşturur. Hele hele evlerimizin hayat etmek döküntüleriyle, lokanta ve diğer yemekhaneler gibi topluca yemek yenilen yerlerin yemek artıkları yek mu?!... Bunlarka, bunların dökülmesine sebep olanların yarısı kadar daha aç bir insan topluluğu doyurabilir!.. Ve açık sorunlarımızdan, belki de önemli bir kısmı, böylece çözümlenmiş olabilir. Ama nasıl? Bütün sorun da bu ya!..

Örneğin, «sosyete çevresinde» yemek tabaklarını silip süpürmek, birkaç lokma yemek bırakmamak ayıp kabul edilmiştir! Bunun akıllıca bir nedeni var mıdır acaba? Önümüzdeki vitrin, bir şekerci, bir lokanta vitrini değilse, dalıp seyretnemiz hiç de ayıp değilken: bir şekerci, bir lokanta vitrini önünde değil saatlerce birkaç

(*) ashabım : arkadaşlarım.

dakika fazla durmamız bile ayıptır. Neden? Açlığın, açgözlülüğün gizlenmek istenildiği bir davranış da desek buna; esyaya olan açlığımız, açgözlülüğümüz, acaba diğer açlık ve açgözlülüklerimizden daha mı az ayıptır?!...

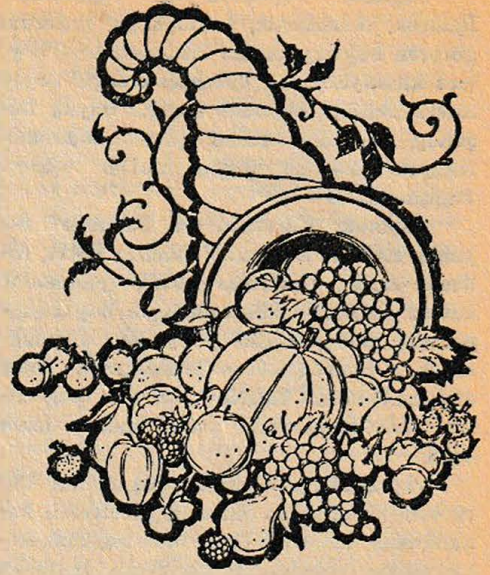
Görülüyor ki, bu da. bilinçli bir davranışın sonucu, uygulaması niteliğini taşıyor. Tıpkı, mikroptan kaçanlarımızın, «ayakkabı çıkarmadan evlerine ayakkabılarıyla girmeyi modernlik» sayarak, sokakın olanca pisliğini, ayakkabılarıyla evlerinin içerilerine kadar taşıyıp serpiştirenlerin bilinçsiz davranışlarına benziyor!... Ve aksi davranışlar da görgüsüzlükle damgalanıyor!...

Görgülü kim öyleyse? Bir insan kardeşinin, hattâ kapalı çöplüklerde aç bir hayvanın midesine girmeyen artıklarıyla büyük bir israfa yardımcı olanlar mı? Evlerinin içindeki küçük yavrularına, ayaklarıyla mikrop taşımayı modernlik sayanlar mı?!...

Kastımız kimseyi küçümsemek, yermek ve küçültmek değildir. Çünkü, yine biz çoğunluğumuz, bilhassa yine bizlerin tenkit ettiği, müştereken tenkit ettiğimiz, konuların, davranışların, çoğu kez uygulayıcılarıyız da!...

Asıl mesele, evrim sürecinde bilinçlenmek olunca; bu bilinçlenmenin dünyasal aracı bulunan «aziz bedenimize» de, bilinçli olarak «bakmamız» gerekliliğidir. «Bedenimize bakmamızın» bir «bakım» yolu da (maddesel varlığımız dolayısıyla, en önemlisi de diyebiliriz...), «beslenme» dir. Ama, «lezzet» uğruna beslenmeden önce, ruhsal evrimimize en iyi aracılık görevini yaptırabilecek «bilinçli beslenme» yi hedef edinmiş bir beslenme!...

Bizler, dünyalı insanlar olarak, acaba yeterince beslenme bilgisine, evrim kanunlarına uygun olarak, sahip miyiz? Belki kitaplarımızda, yeterince yoksa da, önemsenecek kadarı kuşkusuz vardır. Şâyet kâğıtların üzerinde bıraktığımız bu beslenme bilgilerinin olsun, başarıyla uygulasaydık, bu uygulamamızın birer iyakatli olarak, daha üstün beslenme bilgilerinin hak kazanır... Ve beden de, ruhen de rahat

olabilirirdik...

Biz, yine de bu rahatlığı, alışkanlıklarımız gereği, tek yönlü, yani beden de düşünelim...

Önümüzde gelen bazı yemeği sever, yeriz. Bazısını da sevemediğimiz için yemeyiz. Fakat, «sevemediğimiz» yemeğin, vücudumuza yararlı bir gıda, hattâ gerekli bir besin olduğunu, hemen hemen hiç düşünmeyiz! «Severek» yediğimiz yemeğin de vücudumuza faydalı olup olmadığını düşünmediğimiz gibi!...

Yetkili, uzman kişilerimiz, hayat ekmeğin, her bakımdan sağlığa daha uygun olduğunu, her fırsatta söyleyip dururlar... Söyleyenlerimiz de dahil, hepimiz, yine de ekmeğin, ille de tazesini isteriz!... Örneğin, bir lokantada garsonun önümüzde bayat bir ekmeği getirdiğini düşünelim... Bir de isim koymuşuz taze ekmeğe: «Tüylü ekmeğe» diye! Lezzetinin alkışlanması anlamındaki bu tüylülük, gerçekte sağlığımızın üzerine bir tüy dikis'tir ama, bilmek ister miyiz ki?!...

Bir yanda, bir lokma ekmeğe için, çöplükleri didikleyenler!... Bir yanda, «çöp» olarak, çöplüklere, her gün teneke teneke

(Devamı sayfa 28'de)

Tapınak: Tapınılan yer. Tapınmak? İşterek, dokunarak, koklayarak, tadarak, görerek beş duygusuna indirgemek ve böylece kavrayabilmek evrensel birliği. Ve de kavrayabildiği evrensel birliğin duyuş, düşünüş, davranış bütünü içinde bulunmak; tekâmül düzeyine uygun sınırlar içinde. Tapınmak bu.

Tapınak: Tapınılan yer. Tapınak? Tapınak evrenin kendisi... Camiler kutlu, kiliseler kutlu, havralar kutlu, pagodalar kutlu; evrensel birlik anlayışını beş duygu plânına indirgemesine yetiyorsa âdemoğlunun... Sınırsız evren tapınağında sınır olamaz camiler, kiliseler, havralar, pagodalar; birer akvaryum onlar ancak; deniz değil.

Tapınmak, yüksekliklerden ay'dan Merih'ten; yetmiyorsa daha da yücelerden bakabilmesi kendisine insanoğlunun. Sınırsızlık içinde sınırlarını görmesi, işitmesi, duyması, koklaması, tatması... Sonra vazgeçmesi kendi sınırlarından; bütünleşmeyi kavrayabildiğince sınırsızlıkla. Sınır: Tekâmül. Ne kadar tekâmül edersek, o kadar genişletiriz sınırimızı. Sınır genişlemesi duyuş'la başlıyor; düşünüş'le adapte ediliyor ortama; davranış'la gerçekleştiriliyor. Tapınmanın 1. basamağında sınır genişletici duyuş üretiliyor önce. Tapınmanın 2. basamağında üretilen sınır genişletici duyuş'u ortama adapte etmek gerekiyor. Tapınmanın 3. basamağında, 1. ve 2. basamaklarda üretilen ve adapte edilen sınır genişletici duyuş; davranış haline dönüşüyor. Birinci basamak tapınmada duyuş basamağı, ikinci basamak tapınmada düşünüş basamağı, üçüncüsü tapınmadan doğan davranış basamağı oluyor böylece.

Tapınmanın amacı, iyi doğru güzel davranışlar edinmektir günlük yaşantıda; evrensel birliğin gerçeğini egemen kılacak. Günlük yaşantı güdültülü pek çok. Mekanik sesler; klakson, korna. Mekanik görüntüler; âlet edevat. betonistan. Sentetik tadlar; margarin, bonbon. Mekanik dokunuşlar ciltlerine otomobillerin, Sentetik dokular; benzin, mazot... Betonistanda mekanik sesler, kimyasal kokular, tadlar; âlet ve edevatın mekanik ciltlerine temasta

VE TAPINMAK

Yazan : Erol ERDOĞMUŞ

geçen günler, aylar, yıllar, ömürler evrensel birliği duyuş'tan, evrensel birliği düşünüş'ten, evrensel birliğe uygun davranıştan uzaklaştırıyor insanı.

Evrensele açılabilme için önce, çözümlenmeliyiz kendi kişiselliğimizi. Hangi olaylar etkiliyorsa bizi, onlar gerekli bize. Bizi etkileyen olaylar tanıtır bize bizi. Bu nedenle enkarneler, dalgıçlar gibi dalmaktadırlar giyinerek bedenlerini; kendilerine uygun olayların denizlerine, dünyalara. Dünya deniz, olaylar dalgaları onun. Hayat fırtına. Olayların çekiçi, tekâmül düzeyimizin örsünde döver de döver bizi ve de olayların dalgaları çeker, iter, sa-

Yurur; tekamül ederiz böylece. Bu fırtına-
lı, bu maddî, bu mekanik dünya lüzumlu
du; çünkü biz ona lâyıkız. Ama şafak
sökecek bir gün; bu çekilip savrulmalar,
örserlerde dövümler kıvama getirecek bizi.
İşte o gün; evrensel birliğin nuru, musi-
kisi dolduracak içimizi.

İçimizden geliyorsa evrensel birliğin
gerçeğine yönelmek: zaman ve mekân
şartları ne olursa olsun yöneliriz. Evrensel
birliğin gerçeğine yönelmek arzusunu
uyandırmak istiyorsak içimizde; olaylar
denizinin dalgalı sığılıklarından uzaklaşa-
rak tabiata açılmalı, dışımızdaki dalgasız-
lığa içimizde aktarmalıyız.

Köprüden 13.35 vapuru 5 No'lu iskele-
den. Cumartesi günü. 8 Aralık 1973. Gül-
lük gülistanlık ortalık. Güneş var, ayaz
yok. Vapurun açık havasında portakal yi-
yor, paltomun cebine koyuyorum kabukla-
rını; atmıyorum. Heybelliada'nın hacmini
kitlesini ve toprağının verimliliğini artır-
cağım. Portakal kabukları sunacağım çam
ağaçlarına.

Sessiz, kimsesiz Heybelli. Yaz günle-
rinde kendi içlerinin gürültülü çöplerini
pikaplardan, plaklardan boşaltan o kalaba-
lığı yok insanların. Deniz durgun. Gök-
yüzü, bulutların tozundan toprağından a-
rınmış, masmavi Çam kokuları loş. Bir
ağırbaşlılık var çamlarda, bir ağırbaşlılık.
Sunduğum portakal kabuklarına ses çıkar-
mıyorlar.

Yürüyorum. Yalnızım. Sağımda çanı,
solumda çam. Çamların arasında avuç
avuç, kucak kucak güneş. Sağımda çam-
ların arasından deniz görünüyor ve de ü-
zerinde Kaşık Adası, Burgaz, Kınalı. Ev-
ler var üzerinde adaların. Acayıp. Siz ca-
minizde, kilisenizde, havranızda, pagoda-
nızda çadır kurup oturur musunuz hiç,
oturur mu ?

Bomboş olmalıydı tabiat tapınağının
güzel köşeleri hep. İnsanlar oturmamalı-
ydı buralarda. Yaz olsa, kış olsa, yağmur
yağsa, kar düşse de her haliyle güzel olan
tabiata aşık kişiler, tabiat dervişleri gö-
rülmeliydi bu uhrevî yerlerde daima; evren-
sel birliğin mesajını almaya çalışan.

Oturuyorum bank'ta. Karşımda güneş

denize dökülüyor. Sıvı güneş karışmıyor
denize, akıyor kıyıya kadar dalgaların sır-
tında kıpırdanarak. Tanrım ne yapabil-
dim ki, beni bu güzellikleri duymaya, dü-
şünmeye, yaşamaya lâyık gördün; ne ya-
pabildim ki? Bu sessizliği, bu uhrevîliği
prana edebilmeyi; evrensel birliğin mesa-
jını alabilmeyi ne kadar isterdim... Yassı-
ada, Burgaz, Sivriada... Caminin, kilisenin,
havranın, pagodanın içi değil de damı sa-
yıldığından mı ne; beton çadırlar kurul-
mamış üzerinde, betonistana ilhak edilme-
miş henüz Sivriada... Yürüyorum. Kar-
şımda ay bu kez... İnsanoglu ayak basa-
bildiğinden beri ay, ırzına geçilmiş köylü
güzeli gibi görünüyor bana artık. Kuşlar
ötüşüyorlar. Bir bulut gök yüzünde, çuku-
lata kâğıdı renkli kirli sarı. Martılar de-
nize konmuş gövdeleriyle emekliyorlar.
Bütün bu güzelliklerin sunduğu duyuşa,
düşünüşe, davranışa lâyık olmaya çalış-
malıyım Tanrım. Şükürler olsun Sana...
Ve 17.25 vapuruyla ayrılıyorum Heybelliada
Tapınağından, şehre, betonistana dönüyo-
rum.

REENKARNASYON TEORİSİ

(Sahife 3'den devam)

Siyası ekonomî ve toplumsal yeni ge-
killerin «bulunuşu», yeni eğilimler yahut
san'at, ahlâk, din ve toplumla ilgili alan-
larda bütün bir nesilde genelleşen belirim-
ler.

7 — SONUÇ :

L) Hayat tekâmülünün temel tabiat
kanunu olan Reenkarnasyon, bireysel psi-
koloji görünümündeki gibi, insan tarihli-
nin çeşitli evrelerinde, tüm tabiatın görü-
nen tezahüratında keşfedilmelidir.

M) Reenkarnasyon, bütün biyolojik
ve insani bilimleri toparlayan ve evrensel
tekâmülün çeşitli görünümünü aydınla-
tan ilmi-felsefî bir sentezin yönetici mih-
veri olmalıdır.

ANDRÉ DUMAS

(Revue Spirite Dergisi Başyazarı, Fransız
Spirit Birliği Üyesi, Spirit Yazar ve Ulus-
lararası Spiritoloji Araştırmacı)

Ufo

Aktüalite

Selman Gerçeksever

UÇANDAİRE İSTA- TİK- LERİ

1966'da bana 10.000'den fazla UFO haberi (çeşitli gazete ve dergilerden kesilmiş olarak) gönderilmişti. O sıralarda karışıklığı (UFO'ları, meteor, ya da roket-sayısı 1.060 civarındaymış. Şahsi olarak, pek çoğunun doğruluk derecesini araştırdım. Ve müsbet kanaate vardım. 1937'nin sonuna kadar elimde toplanan bu materyali kategorize edip, istatistikî sonuçlara varmaya çalıştım. NASA'dan o yıla ait roket denemeleri, astronomik olaylar ve meteor kaymalarıyla ilgili bilgi aldım. Bu şekilde raporlarda çıkabilecek muhtemel karışıklığı UFO'ları meteor ya da roketlerle karıştırmak şeklinde...) gidermeye çalıştım.

Müşahedeleri tarihlerine göre organize ettiğim zaman ilk belirgin özellik çıktı ortaya. O da, müşahedelerin, haftanın belirli günlerine toplandığıydı. Bu sıralamaya göre UFO'lar en çok Çarşamba günleri akşam 8 ile 11 arasında dünyaya iniyorlardı. :

Tarih	Toplam Rapor Yüzdesi
Çarşamba	20.5
Perşembe	17.5
Cuma	15.5
Cumartesi	15.0
Pazartesi	13.5
Pazar	11.0
Salı	7.0

(% 0.5'i tarihsizdi)

Yorum

Eğer Uçandaire fenomeni tamamen psikolojik bir temele dayanıyor olsaydı, herkesin evinden dışarıda olduğu Cumartesi akşamı daha fazla müşahede tesbit edilmiş olması gerekirdi. Aksine, görüyoruz ki, UFO'lar dünyaya inmek için çoğunlukla Çarşamba akşamını seçmektedirler. Salı günü de en az...

Bu sonuç elbette ki, Uçandaireler her çarşamba akşamı dünyada kol geziyorlar anlamına gelmemelidir. Müşahedeler hemen hemen daima Çarşamba akşamları olmaktadır. Bununla birlikte beş ayrı eyalette aynı zamanda izlenen (16 Ağustos 1966'daki) UFO olayının da salı akşamı olduğunu hatırdan çıkarmayalım.

Rapor edilmiş müşahedelerin coğrafik dağılımı dikkatlice incelenecek olursa, başka bir faktörle karşılaşırız: Müşahedeler belirli eyaletlerin sınırları içinde kümelenmektedir. Örneğin, 16 Ağustostaki olayda Arkansas'ta 100 lerce müşahede vardır. Bununla birlikte (o geceyle ilgili olarak) Arkansas'a komşu olan eyaletlerde (Oklahoma Mississippi, Tennessee, Louisiana) herhangi bir olay müşahede edilmemiştir. Minnesota ve Wisconsin, her ikisi de Kuzey Arkansas'dan çok uzaklarda iki eyalettir. O gece aynı UFO' olaylarına bu

iki eyaletin sınırları içinde de rastlanmıştı. Fakat daha ziyade Minnesota'ya toplanmıştır. Aynı gece tektük müşahedeye New Jersey'de de rastlanmıştı.

Hiç şüphesiz eğer UFO'lar meteorlardan ibaret olsalardı, yanyana birbirine komşu olan eyaletlerde aynı zamanda izleneceklerdi. Kaldı ki, KFSA'dan John Garner, KDRS'den Ken Bock gibi muhabirler olay gecesi, ellerinde mikrofona saatlerce UFO'ları seyredenlerle konuşmalar yapmışlardır.

Diğer büyük Uçandaire olaylarını incelediğim zamanda aynı coğrafik faktörü tesbit ettim. Eğer bu UFO'lar gerçekten bir çeşit makinalarsa, onların pilotları sadece bizim takvimimizi bilmekle yetinmiyorlar, aynı zamanda eyaletlerimizin politik sınırlarını da biliyorlar. Faaliyetlerini sadece Çarşamba akşamlarına göre değil, fakat aynı zamanda sınırlarımıza göre de ayarlayabilmektedirler.

Dünya üzerinde faaliyette iken bizim haritalarımızı, bizim takvimimizi kullanıyorlar. Dolayısıyla, bizim onları tanıdığımızdan çok, onlar bizi bilmektedirler.

Septikler UFO olaylarını kütle isterişi olarak açıklamaya çalışırlar. Onlar, —bir yerde birkaç kişi UFO gördüğünü haber verdiği zaman, onun ardından daha birçokları da gördüklerinin zannederler.— derler. Bu, açıkça doğru değildir. Yayınlanmış UFO raporlarının hemen hemen hepsi aynı güne aittir. İlk rapora dayanılarak başka raporların da uydurulması için arada zaman payı yoktur. Birbirinden çok uzak yerlerde gelişmiş güzel kimseler aynı gece UFO gördüklerini, bulduklarını yerdeki polis, ya da gazetecilere bildiriyorlar. Ve bunlardan hiçbirinin, aynı olayı çok uzaklarda başka bir kimsenin de izlemekte olduğundan haberi yok. Ertesi gün çeşitli bölgelerin gazetelerine bakıyorsanız, aynı UFO olayı birbirinden çok uzaklarda (hattâ ayrı ayrı eyaletlerde) olan kimseler tarafından izlenmiş. Aynı tarifler, aynı duyular... Böyle bir olay aynı gün başlamış, yine o gün bitmiştir. Hatta, örneğin Arkansas Gazette'si, aynı gün başka eyaletlerin gazetelerinde de kendisinin anlattığı olayın anlatıldığının farkında bile değildir... (John A. Keel)

Spiritüalist Dostlara Duyuru

Spiritüalist Dostlar Arasında Bir Fikrî Bağın Kurulması Gerektiği İnanındayım. Aynı fikirde Olan Dostların MEKTUPLARINI Bekliyorum.

ZEKİ ÖĞÜŞ

Adres :

Cumhuriyet Mh. 962 Sk. No: 32

A D A N A

Akupunktur Anestezisi İle Türkiye'de Yapılan İlk Ameliyat

(Geçen sayıdan devam)

Dr. Gültekin CAYMAZ

Akupunktur Anestezisinin Tarihi

Bilindiği gibi akupunktur anestezisi dünyada ilk defa olarak Çin Halk Cumhuriyetinde 1960 yıllarında bulunmuş ve uygulamaya başlanmıştır. Son on yıl içinde Çinde'ki yüzlerce hastanede en binlerce ameliyat insanlarda ve yüzlerce ameliyat veteriner hastanelerinde hayvanlar üzerinde yapılmıştır. Atlarda yapılan karın ameliyatlarında kullanılan anestezi noktaları hakkında bizde de bir şema ve bilgi vardır.

Çin'den sonra gittiğimiz Japonya, Filipinler, Formoza gibi komşu ülkelerde de akupunktur anestezisi ile ameliyat yapan doktorların kendileri ile konuştuk, bilgi aldık, beraberce resimler çektirdik.

Japonya'da Akupunktur Alanında Yapılan Araştırmalar

Japonya'nın Osaka şehrindeki Osaka Medical College'da anesteziyoloji departmanı şefi olan Prof. Dr. Masayoshi Hyodo akupunktur konusundaki araştırmaları ve çeşitli dillerde yayınlanan yazıları ile tanınmış bir doktordur. Kendisi batı tipi anesteziden başka akupunktur anestezisi de uygulamaktadır. Profesör Hyodo'nun bir yazısı Dırım tıp dergisinde ve Abbottempo dergisinin son sayısında 1973 yılında yayınlanmıştı. Bu yazıları gördükten sonradır ki, biz Japonya'ya gidip kendisi ile görüşmek istedik. Prof. Hyodo bize kendi akupunktur kitabından bir tane verdi. Japonya'da uygulanan akupunktur tedavisinin Çin'de uygulanan tedaviye göre ne çeşit farkları olduğunu gösterdi. Osaka Medical College'ın Ağrı kliniğinde kendisi ile beraber çalışan 6-7 akupunktör, çalışma şekilleri ve Japonya'da bulunmuş olan

elektrikle teşhis yöntemlerini bize öğretiler.

Prof. Hyodo'dan aldığımız belge ve bilgilere göre Japonya'da 100.000 batı tipi, yani akupunktur eğitimi görmüş hekim vardır ve bunlar kanun önünde eşit olarak hastaları tedavi etme yetkisine sahiptirler. Doğu tipi hekim olmak için de liseden sonra 4-5 yıl meslek okullarından okumak lazımdır. Prof. Hyodo'nun yanında Osaka Medical College hastanesinde bu çeşit okullarda yetişmiş 617 tane akupunktör halen çalışmaktadırlar.

Prof. Hyodo'dan öğrendiğimiz akupunkturda elektrikle teşhis yöntemi, Kyoto Üniversitesi Fizyoloji departmanında çalışan Dr. Yoshio NAKATANI tarafından 1951 yılında bulunmuştur. Dr. Nakatani, yöntemi, kendi hocası Prof. Dr. Sasagawa'ya göstermiş ve onun tarafından da uygulanmaya başlanmıştır. Derideki elektriksel değişimleri ölçen bu çalışmalar teşhis ve tedavi bakımından o kadar önemli sonuçlar vermiştir ki, başka ülkelerden gelen doktorlar tarafından da öğrenilmiş ve uygulanmaya başlanmıştır. Fransız doktorları bunların başında gelmektedir. Alınan olumlu sonuçları duyan Çin doktorları gelip Dr. Nakatani'den bilgi almışlar ve kendisini Çin Halk Cumhuriyetine davet etmişlerdir. Çinliler daha sonra bu çalışmalarını başka yönlerden geliştirmeye başlamışlardır. Bu araştırmalar konusunda Çin Halk Cumhuriyetinde bize geniş bilgi verildi. Bütün bunlardan anlaşılmaktadır ki, akupunktur tedavisi artık modern ülkelerde elektriksel ölçümlere dayanan objektif bir tedavi şekli, pozitif bir bilim olmuştur.

Hiçbir ikaz gelmemiştir! Gürültü birden dayanılmaz derecede arttı. Dağlar sallanıyor, okyanuslar kasırgalarla altüst oluyordu. Büyük okyanus doğuya doğru kayarak Los Angeles ve öteki şehirleri su ve çamurla örttü. Hiçbir şey kurtulamadı. Rüzgâr ve su Kuzey Amerika kıtasını boydan boya aştı. Bütün yapılar, bütün canlılar yerle bir olmuştu.

Birkaç saat içinde karayı tamamen örten sudan ancak bazı dağ tepelerinde kalan birkaç kişi kurtulabilmişti. Yarım günde 5.000 yıllık medeniyet yok olmuştu.

Orta ve Güney Amerika da aynı akıbetle uğradılar. Birkaç saat içinde Peru, Ekvador, batı Brezilya korkunç zelzeleler ve yağmurlarla yerle bir oldular.

Ondan sonra da feci bir soğuk başladı. Herşey dondu. İnsanlar, hayvanlar, bitkiler çamuru, herşey taş kesildi.

Öte yanda Avrupa kıtası da, doğuya esen rüzgârla kabaran Atlas okyanusunun altında kaldı. Alpler, Ural, Pirene ve İskandinav dağları sularla örtüldü.

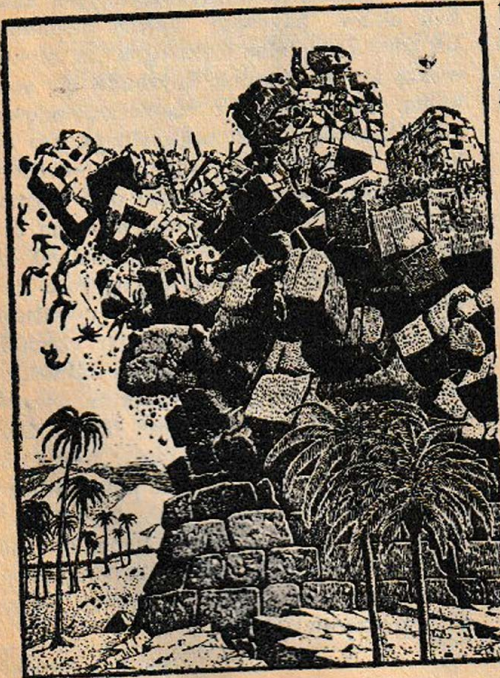
Sahra çölü ve Batı Afrika da rüzgâr ve suyun hücumu altında kayboldular. An-

cak Kongo, Güney Afrika ve Kenya zelzele ve fırtınadan başka, sel baskınına uğramadılar. Bu felâketten kurtulanlar hayret ve hayranlıkla gökte yarım gün kadar kıvıldamadan duran güneşi seyrettiler. Aralarından bazıları Tevrat'ta sözü edilen «güneşin durduğu günü» hatırladılar.

Doğu Sibirya, Mançurya, Çin ve Burma da aynı akıbetle uğradılar. Rüzgâr, ateş, sel ve donma. Parçalanmış insan ve hayvan gövdeleri büyük et ve kemik dağları meydana getirdi. Bunlar tonlarla deniz suyu ve çamurla örtüldü ve korkunç soğukta dondu. Yalnız Batı Sibirya da birkaç yüz kişi canını kurtarabilmişti.

Rüzgâr ve su altı gün ve altı gece müddetle kudurdu. Altıncı gün okyanuslar yüksek yerlerden çekilip yeni yataklarına yerleşmeye başladılar. Yedinci gün Buz Çağı sonra erimiş, yeni bir Taş Devri başlamıştı. Bütün insanlıktan kala kala 5.000 kişiden az insan kalmıştı.

Başka değişiklikler de olmuştu. Hindistanın doğusundaki Bengal körfezi şimdi Kuzey Kutbu idi, Peru'nun hemen batısında Pasifik okyanusunun bir yeri yeni Güney Kutbu olmuştu. Grönland ve Antartika ekvator bölgesi yerini aldığından, buzlar eriyerek henüz yatışmış bulunan okyanusları dev dalgalarla örttüler. 50 yıldan kısa bir zamanda bütün buzlar eri-

«Geçmişte 300
Kere
Oldu
Gene Olacak»

YAKLAŞAN
KIYAMET

Josef R. ROSENBERGER
«Fate Dergisi»

miş, dünyanın okyanusları 70 metre yükselmişti.

Yeni kutuplarda yeni buz bölgeleri meydana gelmeye başladı. Grönland ve Antartikada ise yemyeşil tropikal bitkiler fişkırdı.

Ne olmuştu? Bir kere daha 100 kilometre kalınlığındaki yeryüzü kabuğu yer değiştirmişti. Bir günden daha kısa bir zaman zarfında kutuplar ekvatora geçmişti. Ve gene atmosfer ve okyanuslar Dünya Kabuğu ile birlikte yön değiştirmeyi reddedip, canlıların hemen hemen hepsini silip süpürmüşlerdi. İnsanların arta kalanları yavaş yavaş yeniden inşa ve icat etmeye başladılar.

**

Bu bir kurgu-bilim mi? Yoksa «korkunç» bir filmin bir sahnesi mi? Gerçekte hiç biri değil; Yeryüzü kutuplarının geçmişte yer değiştirdiği ve bunun tekrarlanacağı konusunda ilmi deliller pek çoktur. Bu deliller İncil de olduğu gibi, dünyanın bütün dinlerinin mukaddes metinlerinde de mevcuttur. Üstelik bu buluşlar eski üstün medeniyetlerin kayıtlarına ve ezoterik cemiyetlerin Dünya Kıyametleri görüşlerine de uyaktadır.

Ancak eldeki delillerin ne dinle, ne bir özel tarikatla, ne de herhangi bir kurtuluş şekliyle ilgisi var; gelecek «darbe» herhangi bir «ilâhî intikam» değil, sadece fizik güçlerin sebebiyet verdiği bir olay. Modern ilim artık kabul etmeye başlamıştır ki, yaşlanmış bulunan bu plânet geçmişte yalnız bir kere değil, pek çok kere bu neviden olaylara maruz kalmış ve yakında pekalâ yukarıda anlattığım çeşitlen bir fırtına ve su baskını felâketinin göbeğinde bulunabiliriz.

Mevcut deliller bir düzüne kitabı doldurabilecek miktarda. Ben sadece bir kişinin —Dr. Chan Thomas'ın— uzun zahmetlerle araştırdığı delili vereceğim.

Dr. Chan Thomas, Dertmut Kolejinden bir Jeolog mühendistir ve 1943'te Kolombia Üniversitesi elektrik mühendisliğinden de mezun olmuştur. Ayrıca, bu makaledeki belli başlı bilgilerin dayandığı «Âdem ile Havva'nın Hikâyesi» nin yaza-

dır. Kısaca, Chan Thomas'ın akademik vasıfları kusursuzdur ve bilim sahasının iyi bir üyesi olarak tanınmaktadır.

Chan Thomas 1959'da buluşlarını depremlerin önceden bilinmesi imkânlarına uyguladı ve Kasım 1959'daki bir seminerde 1960'da vukû bulan Afrika ve Şili depremlerini, 1962'deki İran depremlerini ve 1963'deki Yugoslavya depremlerini İsa-betle tesbit etti. Ayrıca Kaliforniya da 1971'in ilk aylarında bir deprem olacağını da önceden söyledi. Bu deprem de, söylediğine uygun olarak 9 Şubat 1971'de vuku buldu.

Chan Thomas'ın tezinin ana hatları şöyle :

Dünya kabuğunun bu tekrarlanan felâketlerini veya «ters dönmelerini» ilk sezen ve bazıları çoktan unutulup gitmiş pek çok bilim adamı var. En tanınmışları 1779 da J. Andre De Luc ve 1812 de George Cuvier, Dolomite madenine adını veren Dolomieu de bu afetlerin dünya yüzeyinin ani ters dönmesiyle oluştuğuna inanıyor. İsviçreli Jeologlar Esher ve Forel ile Andre De Luc Jr. ve Von Buc da bu görüşteydiler.

Cuvier, ilk 1812'de basılan «Yeryüzü Nazeriyesi» nde vardığı sonuçlar stratigrafi, mukayeseli anatomi ve paleontoloji araştırmalarına dayanıyordu. Yazdığına göre : «Yeryüzünün her tarafı herbir yarım küre, herbir kıta aynı olayı göstermektedir. Dikkat edilmeli ki, denizin bu mükerrer yükselme ve çekilmeleri yavaş yavaş veya tedricen olmamıştır. Aksine buna sebebiyet veren afetlerin çoğu âniden olmuştur. Bu felâketlerin sonucunda ise bunun ispatı kolaydır. Dolayısıyla De Luc ve Dolemieu ile şuna hemfikirim: Küremizin yüzeyi büyük ve ani dönüşe maruz kalmıştı. Bu da beş altı bin yıldan eski olamaz. (Kitabı Mukaddesteki Tufan mı?)... Bir önceki dönüş kıt'aları su altına almıştı... Birbirini takip eden bu olaylar Jeolojinin çözümlü gereken en önemli problemdir...»

Cuvier'in sorusuna cevap bulmak için pek çok girişimde bulunuldu. Velikovsky,

● Lütfen sayfayı çeviriniz.

bunu efsane ve masallarda arıyor. Prof. Bowen ve Prof. Esmeyer'de bir çözüm aradılar. Daha pek çokları da teşebbüs ettiler ve böylece muazzam bir jeolojik bilgi yekünü toplandı.

«Kayıp Amerikalılar» kitabında Prof. Frank C. Hibben, şöyle diyor: «... Söz konusu olan belirsiz bir jeolojik çağın alelade sönüşü değildir. Ölüm topyekün bir felâket gibi gelmiş. 40.000.000 hayvanın ölümüne sebep neydi?

Bu esrarın delilleri hemen her yerde bulunuyor. Kemikler Florida kumsallarından New Jersey taşıklarına, Teksas kayalıklarından, Los Angeles'teki Wilshire Boulevard katran madenlerine kadar mevcut. Kurbanların cesetleri hemen her yerde... Binlercesi bir arada... Genciyle yaşlısı, tazısıyla kısrağı, danasıyla ineği... Mamutlar, bizonlar sanki kozmik bir el tarafından ilâhî bir gazapla parçalanmışlardı. Alaska'nın pek çok yerinde mamut, mastadon, bizon, at, kurt, ayı, aslan v.s. kemikleri ve artıkları sanki tufanasâ bir felâket ortasında âniden donup kalmışlardı...»

Prof. Hibben «Yok edici bir esrarın iyi bir çözümü bütün gerçekleri cevaplandırabilmelidir.» diye ısrar etmektedir.

Chan Thomas şöyle yazıyor: «Hibben'in ikazını hissettim ve şuna karar verdim ki, küremizi zaman zaman ziyaret eden bu tufan fikri, bu felâketli sonuç kesin olarak cevaplandırılmalı ya da reddedilmelidir.»

Thomas'ın bu yoldaki ilk adamı mümkün olan bütün yeryüzü ilim dallarından bütün bilinen ve kabul edilen bilgileri toplamak olmuş: Stratigrafi, arkeoloji, antropoloji, paleontoloji, radyoloji, oceanografi, seismoloji, glasioloji, ve diğer dallar. Muhtelif «arz» bilimleri arasındaki bilginin bir bağlantısı olmalıydı ve vardı da, tufan fikrinin fazlasıyla tesbit edecek kadar. Bilimsel bağlantılar sadece dünya çapında su baskınları olduğunu göstermekle kalmıyor, aynı zamanda son beş tufanın ne zaman vukû bulduğunu ve son 35.000 yılda Dünya kabuğunun pozisyonlarının da ne olduğunu söylemeyi mümkün kılıyor.

Dünyanın her yanında rastlanan deliller herhangi bir şüphecinin itirazına mahal vermiyor. Çamurda donmuş bulunan Beresavka mamutu; ikisi de 6500 yıllık olan Niagara ve St. Anthony şelâlelerinin altındaki boğazlar; Kanada'daki Laurentian havzası buz örtüsünün (ice cap) 11.500 yıl önce âniden yok olması; Galapagos'taki aralıksız 11.000 yıllık tekâmül; Australya'da Murrumbidge nehrindeki 11.500 yıl önce sona eren bir buz örtüsünün (ice cap) var olduğunu gösteren jeolojik formasyonlar; Wilshire Boulevard katran kuyularından alınan 11.000 küsur yıllık fosil kemikleri; Peru'da Tiahuanaco'daki tarih önceki şehirdeki bütün işlerin 11.500 yıl önce âniden durmuş olması (M.Ö. 9.555); Leonard Woolley'in Kutsal Topraklardaki Nuh Tufanının 6.500 yıl önce olduğunu tesbit ettiği büyük çalışması; 6000 ilâ 7000 yıl kadar önce bütün okyanusların 60 metre kadar yükselmiş olması; Antartika ve Grönland buz örtülerinin (ice caps) yaşının yaklaşık olarak 6.500 olarak hesaplanması; Güney Amerika'nın güney ucundaki Tierra del Fuego (Ateş Adası) da bir gün güneşin ters istikâmette gittiğinden bahseden eski efsâneler; Peru'da güneşin hareketsiz durduğu günden bahseden eski efsâneler; çok uzun bir geçeden bahseden Malaya ve Sumatra efsâneleri; Arktik Sibirya ve Alaskadaki geniş bir tropikal mevcudiyetin bir günden kısa bir zamanda tamamen silinip süpürüldüğüne dair deliller; bütün dünyadaki ılsanlarda görülen benzerlik; ekvatordaki dönüş noktaları olan Malaya yarımadası ile Galapagos'taki ilkel hayat; arktik okyanus tabanındaki mercan adası. Bütün bu müşahadelere ve daha pek çokları bizlere Dünya kabuğunun son 35.000 yıllık tarihinin bir tablosunu çizmektedir.

Peki ama, bütün bu felâketli olayları başlatan neydi? Cuvier'in, 1812'de, ilmin bulmasını istediği cevap da buydu zaten.

Thomas nihayet şöyle düşündü: Dünya küresinin kesitine bakıldığında, iki erimmiş tabaka ile katı bir merkezi çekirdek görülür. Önemli olan yeryüzünün yüzeyi altındaki 60 ilâ 120 mil arasında bu-

lunan 60 milik erimiş ince tabakadır. Dünyanın kabuğunun dinamik dengesi harikûlâde bir şeydir! Bir yaz hafta sonu New York şehrinden Albaniye, kuzeye doğru hareket eden kesif trafik, cuma geceleri yeryüzü kabuğunu kımıldatıp güney kutbunu bir kaç metre yerinden oynatmaktadır; Pazar akşamı güneye dönen aynı trafik akımı güney kutbunu eski yerine getirirler. Bu bir hayal değildir! Bu kayma ölçülmüştür!

Bu güç faaliyete geçtiği takdirde Bengal körfezi Kuzey kutbuna, Perunun batısı ise güney kutbuna geçerdi. Buna rağmen Dünyanın kabuğu kayıyor. Bu şu demektir ki, bir yerlerde bu güce eşit ve aksi istikamette bir bükülme vardır. Nerededir bu bükülme?

Bunun cevabı Dünyanın katı kabuğunun altındaki erimiş tabakadır. Bu tabakalar âdeta bir yağlama sistemi gibi çalışmaktadır.

Civa ile yapılan Hannes Alfvens deneyleri manyetik ve elektriki enerjiyi kombine ederek elde edilen MHD «manyetohidrokinamik enerji» nin fevkalâde sonuçlarını göstermektedir. Bilindiği gibi yer küresinin içinde bu elektrik hem de manyetik alanlar mevcuttur; kombine halde MHD enerjisi erimiş tabakaların katıya yakın, veya plastikmiş gibi hareket etmesini sağlamaktadır. Sismoloji gayet düşük mukavemet gücü göstermektedir.

Paleomanyetik etüdlere göre, plânetimizde pek çok manyetik testlerden geçmiştir. Chan Thomas aralarında «sıfırların» (nulls) bulunduğu bu manyetik alanların galaksi çapında konsantrik küreler olduğunu, «sıfırlar» ın da asteroid kuşakları ihtiva ettiğini anlatır. Bütün güneş sistemi Saman Yolumuzda dışa doğru hareket halindedir ve bu esnada bir manyetik alanda ötekine geçmektedir. İki manyetik alan arasındaki «sıfır» bölgelerinde Dünya içindeki MHD yapısı zayıflamakta ve bu esnada kabuğun yeni bir dengeye kaymasını önleyen eşit ve karşı bükülme-yi sağlayamamaktadır. Böylece Dünyanın kabuğu bir günden kısa bir zamanda yeni bir pozisyona geçmektedir. Buzullar ekva-

tor istikametinde dönerek tropikal sıcakta erimekte ve yeni kutuplarda yeni buzlar oluşurmaktadır. Bu da şu demektir ki, Buz Devirleri, ilerleyen buz örtüsü (ice cap) değil Dünyanın dış kabuğunun yer değiştirmesiyle ilgilidir.

«Sıfır» bölgesinden geçerken, bütün güneş sistemi muazzam bir asteroid bombardımanına maruz kalmaktadır. Ay ve Mars'taki kraterler bunun bir delilidir; ancak Dünyada bu kraterler tufanlarla silinip süpürülmüş bulunmaktadır. Asteroidlerin yeryüzü kabuğunun yüzlerce mil derinliğinde gömülü oldukları da şöyle ispatlanmaktadır: Uzaydaki araçlarımızın yörüngelerindeki bozucu tesirler, Dünya küresi içerisinde büyük miktarlarda mevcut asteroidlerin kütle yoğunlaşmasına bağlıdır!

Thomas'a sık sık sorulan: «gelecek Tufan ne zaman olacak.» sorusuna:

Thomas'ın cevabı her zaman aynı:

«Önce şu gerçeği görmeliyiz. Dünya çapında bir su baskını yeryüzünün hayat siklusunun gayet normal bir kısmıdır. Bu olay Dünyanın bütün doğal kaynaklarını karma karışık eder ve insana her şeye yeniden başlama imkânı verir. Böyle bir kıyameti görebilmek en büyük imtiyaz olsa gerek ve böyle bir olayı yaşayıp hayatını devam ettirebilmek daha da büyük bir imtiyazdır ve bu başarılabilir de. Geçmişte bu kıyamet olayı takriben 300 kere vukû bulmuştur ve yaklaşık olarak 300 kere daha olacaktır; ondan sonra da güneş sistemimiz derin bir uykuya dalacak ve daha sonra yeniden doğacaktır.

Peki ama, ne zaman olacak bu kıyamet?

«30 ilâ 500 yıl sonra. Emareler Dünyanın gittikçe artan bir hızla bir manyetik sıfır bölgesine yaklaşmakta olduğunu göstermektedir. Gerekli temel bilgilerle kesin zaman matematik olarak tayin edilebilir ve uygun hazırlıklara girişebiliriz.»

Nihai sonuç ne olacak? Çağdaş insan ne olacak?

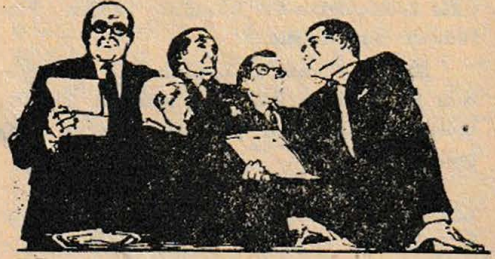
Thomas şöyle diyor: «Vukû bulduğu zaman, yeniden bir Âdem ile Havva hikâ-

(Devamı sayfa 39'da)

Kimliğiniz ne? Ne iş yaparsınız? Fonksiyonunuz ne? İşte yavaş yavaş so- ruşturulan en son anlamıyla kazancımız ne? Maddî gücünüz nedir sorularının cevabını bulabilmek için en ideal soruların başlan- gıç formlarıdır bütün onlar. Dünya ku- ruldu kurulalı bir etiket ve kazanç mefhu- mudur şu sürüp gidenler. Maalesef insan- oğlu binlerce senedir ne kadar ehemmiyet vermiştir şu etiket denen özelliğe. Bu ya- zımızda Etiket'in dünya çapındaki önemini incelemek istiyoruz. Her şeyden önce eti- ket ve kazanç mefhumlarını ayırt etmekle başlayacağız işe.

Taa eski medeniyetlere kadar uzan- dığımız zaman gayet belirgin olarak kar- şımıza çıkar etiket merakımız. En eski devirlerde bile insançıklar dalma etiketli kimselerle irtibatla bulunmak istemişler- dir. O devirlerden beri en büyük gaye ha- lini almıştır şan ve şöret sahibi kişilerle yakın irtibatlarda bulunabilmek Dünyanın en büyük kitabeleri ve anıtları etiket sa- hibi kişiler için dikilmişlerdir. En önemli yazıtlar etiket sahibi kişileri överler. İşte o günlerden beri insanoğlu etiket sahibi kişiler övmüş ve yüceltmıştır. Şimdi prob- lemlimizi herşeyden önce bölümlere ayı- rak inceleyelim. İnsan niçin etiket merak- lıdır? Bizce iki ana tema olarak ele al- nabilir. 1) Madd' olanaklar : Yani belirli bir etiket bize belirli bir kazanç sağla- yacaktır. Böylece etiket sahibi olmuş bir ki- şide maddî bakımdan iyice kalkınır. Kendi etiketi kişiye iyi bir maddî kazanç sağla- maktadır. Örneğin : Etiket sahibi olan bir kişiyle arkadaşlık yapacak olan veya eti- ket sahibi biriyle belirli bir izdivaç yapa- cak olan kişi, o şahsın etiketi sayesinde maddî bazı güçlerin hâkimiyetini eline ge- çireceğini ve dolayısıyla maddeye karşı olan harisliğini iyice tatmin etmiş olacaktır. 2) Manevî Olanaklar : Bu bölümün kısmına girenler ise maddiyata biraz daha uzaktırlar. Onların küçük küçük düşünceleri ise, sadece madde değildir, ancak onlarda ilgilendikleri kişilerin etiketleriyle övüne- cek, o kimselerin şan ve namlarıyla kendi koltuklarını kabartacaklardır. İnsanoğlu bunca senedir bıkmadan usanmadan

Şu Etiket Merakımız

kendi kişiliği dışındaki kimselerin etike- tine sığınarak dalma acizliğinden kurtul- maya çalışmaktadır. İşte maalesef bunca yıldır insan şiddetle etiket peşinde koş- maktadır. Hem de nasıl bir etiket, kendi şahsiyetinin dışında oluşmuş bir etiketten faydalanarak. Bu form dahilinde tüm sos- yal, psikolojik, ekonomik hayatımızı oluş- turmaktayız. Bu uğurda belli başlı mevki- lere gelebilmek amacıyla şahsiyetimiz di- şında hareketler yapıyoruz, izdivaçlar ya- pıyoruz ve işin en kötü tarafı başarılı bir hareket yaptığımızı zannediyoruz. Oysaki belirli bir tecrübe devresinden sonra görü- yoruz ki, hezimet bizi beklemektedir. Peki netice itibarıyla, madem iyi netice- ler elde edemiyoruz, şu halde hâlâ niçin inat ve ısrarla etiket hevesimizde devam eder ve bunu bir gaye edinmek yolunda hareketlerde bulunuyoruz? Kendi tekâmülü- müzün mertebesi kadarıyla hâlâ bu mef- humda kendimize göre bazı kompleksleri- miz vardır. Profesör olmak, müdür olmak, baş olmak, hepsinden önemlisi söz sahibi

olmak. İşte binlere yıldır peşinde koştuğumuz, kendi benliğimizi bile inkâr etmekten çekinmediğimiz düşünce sistemlerimiz. Oysaki hiç te etiket meraklısı olmayan basit gibi gözükken minik bir dev ilmlimiz vardır önümüzde: Spiritüalizm. Bir de eğilip bu mütevazı ilmi incelesek göreceğimiz ne olur dersiniz? Feragat, Tolerans, Sevgi, ve daha bir çok insancıl mefhumlar. Evet işte etiket mefhumuyla hiçte bağdaşmayan, bizlere gerçek şahsiyetimizi ve hayat fonksiyonlarımızı gayet iyi bir şekilde gösteren en iyi nasihatleridir bunlar Spiritüalizm. Tarihte olsun halen yaşamakta olan halde olsun en iyi örnek bizler için, Spiritüel fonksiyonlardır.

Binlerce yıldır çeşitli insanlar gelip yaşamıştır şu garip dünyamızda. Çok üstün vasıflı kimselerden bahsedilir, insancıl dahiler övülür, ancak sözcüklerle yüceltilmeyen ve bilinmeyen binlercesinden de insanlık bilmediği için hiç bahsetmemiştir. Daha doğrusu bilenler bile bahsetmek lüzumunu hissetmemişlerdir. Kimdir bütün bunlar? Adı geçmeğen dahilermi? Bilinmeyen Peygamberler mi? Yoksa etiket mefhumundan uzak kalmağa çalışmış bazı vazifelliler mi? Halen bilinmiyor. Yalnız şurası da muhakkak ki, bir çok gelen geçen ve görünmeyen dünya önderleri olmuştur ve bunlar bilerek veya bilmeyerek etiket sahibi olmaktan çekinmişlerdir.

Oysa bizler ise, hâlâ tam tersini bile

bile uygulamaktayız. Yaşadığımız günlerde şan ve şerefe, etikete ne de büyük verdığımız bir önem vardır. Ama neden, Niçin? Belki bunun sebebini bizler de bilmiyoruz. Bildiğimiz tek şey ise halihazırda insanın etiket denen şeye verdiği önemdir. Bazılarımız bu sorunlara, yaşamak için belirli mevkiler gereklidir diye cevap veririz. Belki de çok doğrudur. Hakikaten belirli hayat anlayışlarının bizlere gösterdiği tarzların acziyeti içinde bizler bütün bu anlattığımız mefhumların esiri olmaktayız. Etiketlerimiz bize ne sağlar? İşte karşımızda bütün çıplaklığıyla maddiyat çıkıyor. Evet sevgili okurlar, etiketimiz bizlere sadece maddi bazı olanaklar sağlamaktadır. Zira manevî olanaklara sahip olanlar hiç bir zaman belirli bir hayat şartının idamesi dışında hiç bir şeye önem vermiyecekler ve etiket hırsıyla yanıp tutuşmıyacaktırlar. İnsan bedensel hayatına son verip tekâmülüne bedensiz olarak devam ettiği müddetçe artık hiç bir varlığa karşı etiketini kullanamayacaktır, şanıyla, şöhretiyle, ansiklopedik bilgisiyile, özellikle dünya hayatında sahip olduğu parası ve maddi gücüyle övünmeyecektir.

Etiket düşkünlüğümüz üzerinde ve şan, nam mefhumlarımız üzerinde ciddi olarak düşünmenin, gerçek spiritüel değerleri düşünmenin vakti artık gelmiştir, hatta geçmektedir. Ne kadar savunsak ve kadar korusak anlaşılın şudur ki : Önemli yoktur, iflâs etmiştir şu Etiket dediğimiz.

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için Metin KIRAZ'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

YAYINLADIK. Fiyatı 750 kuruş
P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Halkın Sesi

Hakkın

Sesi!..

● Suat TAHSUĞ

Eski bir lâtince söz, «halkın sesi hakkın sesidir» der. Belki bu, batılı anlamda bir demokrasi umdesidir. Ama, böyle kısa kesmeyelim. Ne demek hakkın sesi? Tanrı'nın sesi. Tercüme bunu böyle gösteriyor :

Türk tarihinde «istememiz» sesi çok duyulmuştur. Bu günkü bilgi ve görgüye sahip bir araştırmacı, bu sesin hemen dalma irtica yararına anladığını kabul eder. Nitekim «Kahrolsun Protestanlar» veya «Harp isteriz» sözleri de, tarihin diskoteginden bu günün kulaklarına aktarılabilen her bar nüzük parçalarıdır.

Yine aynı batılı araştırmacı «Bastille'e» feryadını, modern çağların, ilmin, demokrasinin, aydınlığın bir belirtisi olarak görür. Belki birinci dünya savaşı sonu, kasvetli Rus şehirlerinde «Kahrolsun müstebit!» feryadı duyulmuştur. Batılı tetkikçimiz, buna, bugünkü politik eğilimine göre nasıl karşılar bilmeyorum. Herhalde bir şeyler söyler. Mesele burada değil. Olayları bugün için insana soğuk gelen bir mantıkla inceleyelim.

Gerçekten «Halkın sesi, Hakkın sesidir». Ama burada «Hak» kelimesi'ni, adalet çerçevesinde tercüme edersek, ancak bu adaleti de insanlara mahsus bir adalet saymamalıdır.

İrtica kuvvetlerine âlet olarak, belki hasis menfaatleri için «istememiz» diyen softa veya çapulcunun feryadı sonucunda ya bir padişah katledilir ya da bir vezirin boynu vurulur. Gelen yeni bir tiranlığı sür-

dürür ve halk ezilir: Bu bir haktır.

Tabii «Harp isteriz» sözünün gerçesinde hendeklerin, çamurların, kan, ıstırap harabiyet, boşalan yuvalar, harp zenginleri ve açlık, fuhuş, hastalıklar yatmaktadır. Açıkcası, istenen budur ve gerçekleşir.

İnsanoğlunun müsbet yollardan ders alacağı çağlar da elbet gelmektedir, belki gelmiştir de biz farkında değiliz. Ancak kötü yollar insan için öğretici olmak vasfını henüz kaybetmemiş...

«DARVİN ve İNSAN»

Tabiatın mantığına göre, ıstırap ve ölüm hiçbir mânâ ifade etmemektedir. Daha doğrusu tabiatın kendine özel yürüyüşüne engel teşkil etmemektedir.

Bunun böyle oluşunun sebebi, Tabiat için «ölüm» ün mevcut olmayışıdır sanırım. Ölüm hadisesiyle «Her şey bitti!» diyen insan mantığı, Cebel-i tarıktan öte, Atlas okyanusunun dalgaları görünen bir yere «Dünya bitti!» diye bir levha diken eski Yunan mantığına benzemektedir. Elbet bir gün, ölüm okyanusunu aşacak bir Santa Maria'nın kaptanı, bu meçhul okyanusun ötesinde belki umduğunu değil ama, yine de güneşli sahiller bulacağına benzer.

Dünyada, Devrimci anlamda bir tekâmül tablosu, gerçeğe uysun, uymasın veya başka bir şekilde uysun; vardır. Mukayeseli anatomi (anatomie compare'e) bize bunu göstermektedir. Ama yıllar yılı, Darwin'in beyaz muhteşem sakallı alim res-

mine hakem araştışıcılar, tipler arasındaki atlayışın nasıl olduğunu anlayamamışlardır. Canlılık ağacının (arere geneologigüe de levie) dalları nerelere gitmektedir acaba? Böceklikten geöen varlıklar insan oldularsa insan yapısına tamamen zıtları mükemmeliyet olan bu organizmalar niöin halâ vardırırlar?

Bu kadar geniş bir tabloyu gözlersek, şimdilik esrarlı mütasyon teorosinden, yumurtaları x ışınlarıyla bombalanan birkaç dejenere sirke sineğinden (drosoph'ca) öteye geöeöe benzemeyiz.

İnsan yeryüzüne yayılan bu şerefli mahlûkun neveleri de hâkim orn.anlardan on milyonluk şehirlere kadar çeşitli tipleriyle karşımıza başka bir ağaç çıkarmaktadır. Burada da çeşitli tipler vardır. Gözünü kırpmadan en küçük bir menfaat uğruna adam öldüren katilden, başkalarının saadeti uğruna yine gözünü kırpmadan hayatını fedâ eden insana kadar, dünyanın her yerinde ve çeşitli kılıklar ve sosyal görünüşler altında «yabaniler», «iki yüzlüler» ve «doğrular» görölmektedir.

Her nedense insanoğlu, yabanilik ve vicdan seviyelerinde öldürmekten ve öldürölmekten öteye bir yol, şimdiye kadar pek keşfedememiştir. Bir gün elbette, «insanlık uğruna ölmek» yerine «insanlık uğruna yaşamağı» da akıl edecektir sanırım.

Tarihin tablolarında veya bugünün tablosundaki manzaraları seyr edersek gözümüze nereden geldiği belli olmadan çarpan bu acayip «tekâmül ağacı» ancak tablolar arasında bir mukayese yapmaya başladığımız zaman bir canlılık kazanmaktadır.

İkel insan hükümdarını Tanrı saymıştır. Firavun ve Saesar gibi. Ama şu var ki, bazan bu firavunun karşısına Tanrı bir Musa'yı, bazan da bir Brutus'u çıkar-mıştır. Gerçekten Brutus mudur bin yıllık

Roma Firavunluğuna ilk hanöeri atan? Yoksa Yahudiyenin bir şehrinde, kendisini haöa gerdiren bir başka biri midir? Her ikisi belki de. Bizli ilgileyen yeryüzünde gittiköe birbirinden daha şümillü, gittiköe daha doğru ve daha öok insanın mutluluğunu temine yarayan fikirlerin doğuşu ve yaşamasıdır.

Bu fikirler canlıdırlar, insanlar tarafından temsil edilmekte, yaşanmakta, yaşatılmakta, neticede insan kitlesini şümleri, tesirleri altına almaktadırlar.

Bu duruma ööre, belki tekâmül ağacının dallarında, nesilden nesile, devirden devire bazı uzayıp kısalmalar olmaktadır.

Tıpkı tarih öncesi canavarların, günümüzde bazı kuştürlerinin nevi olarak ortadan kalkması gibi.

İnsanlık ağacında da, en alttaki dalların kısalıp güdükleşmede, üst dalların serpilip yayılmakta olduğu su götürmez.

Ancak bu ağacın tam tepesinde bir filiz vardır ki, ağacın en nazik kısmıdır. Onu besleyen tâ en gerllerdeki köklerdir ama o, sanki onlarla hiç alâkası yokmuş gibi, dâima ileriye, gökyüzüne tırmanmak isteyen, sonsuzluk aşkı içinde bir mücerret nokta gibidir.

Bu bir fikir, temsilcileri olan bir fikirdir. Zamanı gelince, daha ileri bir ucun gerisinde kalacak, gölge veren bir dal olacak, sonra da kuryup atılacaktır.

Her şeyi heyeti umumiye uydurmaya çalışmayalım. Kısaca söylemek istediğimiz; hür bir varlık olan insanın kendi mukadderini kendi yaratmak yolunda olduğudur. Bu bakımdan hangi sebepler altında hareket ederse etsin, başına gelenler onun hakkı olmaktadır. Ve kendisi olmasa bile gelecek nesiller, daha iyi bir istikbâle, mavi gök yüzüne ve güneşin parıldadığı yüksekliklere tırmanmaktadırlar.

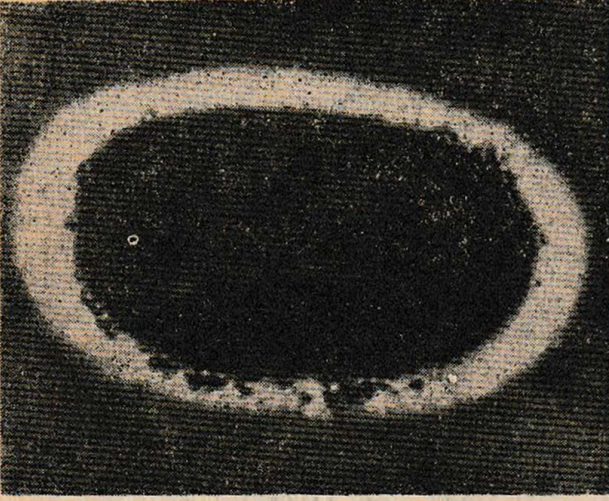
Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

Kirlian Fotoğrafçılığı : Erke

Kirlian metoduyla çekilmiş bu resimde de bir insan parmağının etrafındaki korona görülmektedir.

Kirlian fotoğrafçılığı adıyla bilinen bir Rus Fotoğraf tekniğiyle insan ve bitkilerin auralarının fotoğrafları çekilebilmektedir. Rusların «Bioplazma» adını verdikleri aura'nın fotoğrafları ilk olarak bu konuyla ilgili olarak düzenlenen birinci Moskova Kongresinde okunan bir raporla dünyaya duyurulmuştu.

Bu konuda, Münih'li doktorlardan Friedberg Karger de Ruslar'inkine benzer bir cihazı geliştirmekte olduğunu açıklamıştı. Daha ziyade röntgen cihazına benzetilebilecek olan bu cihazla ilgili olarak Rus meslektaşı Dr. Victor Inushina ile çalışmalarını sürdürmekte olduğunu da sözlerine ilâve etmiştir.

Moskova Üniversitesinden Dr. V. G. Adamenko, Inushina ile birlikte insanların ve bitkilerin hayat enerjilerindeki değişimlerle ilgili çalışmalarını sürdürmekte olduklarını anlatmıştı. Adamenko'nun anlattıklarına göre, kafein, nikotin, alkol ve çeşitli drogların alınmasından sonra sözkonusu enerjide meydana gelen değişimler artık tesbit edilebilmektedir. Dr. Adamenko bu konuda şunları söylemiştir : «Bu değişiklikler sadece ölçülmekle kalmıyor, fakat aynı zamanda fotoğraf olarak da tesbit edilebiliyor. Bu yoldan hareketle insan, bitki ve hayvanlar üzerinde çok erken hastalık teşhislerinin yapılabilmesi mümkün gör-

rünmektedir. Ayrıca çeşitli heyecanlar, kızgınlık, mutluluk gibi psikolojik durumlarla ilgili değişimler de bu fotoğraflar üzerinde ortaya çıkabilmektedir. Bu testler sırasında 30.000 voltluk enerji ve 75.000 periyodluk Hz uygulanmaktadır. Bu sayede enerji alanları daha görülmeye hâle gelmektedir.»

Bu konuda çalışan diğer araştırmacıların teknik raporları kongreden sonra batılı meslektaşları tarafından âdeta kapaşılmıştır. (Rusça yazılmış bulunmalarına rağmen).

Ruslardan sonra iki Amerikan bilim adamı da (Newark Kolejinden E. D. Dean ve New Mexico Devlet Üniversitesinden James Hickman) bu konuda çalışmalarını olduğunu rapor halinde kurula sunmuşlardır. Hickman bu konuda 8 mm. ilk renkli film göstermiştir.

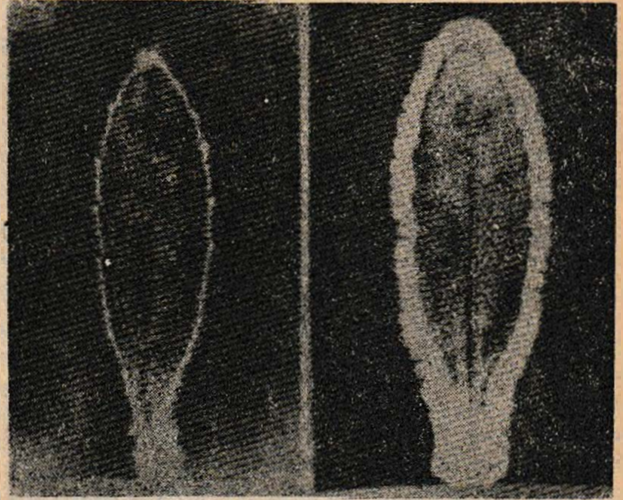
İlginç bir konuşma da kırmızı lazer ışıkları konusunda olmuştur: Bu konuda söz alan Olga Inushina lazer ışınlarıyla ilgili medikal uygulamaları anlatmıştır. Bayan Inushina'nın anlattıklarına göre lazer ışınları sayesinde akupunktur noktalarının yerleri tesbit edilebilmektedir. Aynı yolla, hayat enerjisinin fotoğrafı da çekilebilmektedir. Bu arada Phillipin'ler de uygulanmakta

Hastalık Teşhisleri Yapılıyor

olan ruhsal şifa olaylarıyla da yakından ilgilenmekte olduklarını sözlerine eklemekten geri kalmamıştır. Ruhsal cerrahi konusunda kendilerinin bu yoldan girmekte olduklarını, Fakat batılı meslektaşlarının bu konuda çok daha çökimseler bulduklarını ifade etmişlerdir.

New York'dan 20 meslektaşıyla birlikte kongreye katılan Maimonides Medikal Merkezi'nden Dr. Stanley Krippiner, «Hasta bir insanın tedavisi sırasında ruh ve bedenın ayrı ayrı ele alınmaları gerekir. Sadece tüm tedavi bir basarı vaadedebilir.»

Ayrıca kongrede Ruslar, virusların radyasyonlarının kendileri kadar etkili olduklarını keşfettiklerini açıklamışlardır. Bunun için bir kaba viruslu ekmek diğer bir kaba da virussuz ekmek koymuşlardır. Ve bir süre sonra her iki kabada da aynı değişimleri müşahade etmişlerdir. Buradan da, «Virusların ancak radyasyonları sayesinde etkili olabildikleri» sonucuna varmış bulunuyorlar. (Burada radyasyon kelimesiyle, fizik yapılarının ötesinde, daha süptil metafizik bir yapı anlatılmak istenmektedir.) Yukarıdaki deneyde iki kap birbirinden uzaklaştırıldığı vakit, Virussuz olan ekmekte herhangi bir bozulma olmadığı görül-

Genç bir yaprağın etrafındaki radyasyonun Kirlian fotoğraf tekniğiyle çekilmiş resmi.

müştür.

Kongreye katılan Rusların konuşmalarından anlaşılmaktadır ki, fizikçiler, kimyagerler, teknisyenler ciele vererek parapsikolojinin rehberliği altında çalışmalıdırlar. Bugün batılı ilim adamlarının birbirinden ayrılmış oldukları gibi..

Meşhur Sovyet araştırmacı Eduard Naumov'un yönettiği kongrenin gündeminde bulunan diğer maddelerden bir kaçını da şöyle sıralayabiliriz :

1. Medikal tedavileri imkânsız kabul edilen hastaların bulunduğu bir enstitünün gezilmesi,

2. Telekinezi, Yoga-anti-gravitesi, levitasyon ve suni reenkarnasyon ve de Philippin'ler de ruhsal şifacılık konularıyla ilgili film-

lerin gösterisi,

3. Kirlian Metoduyla ilgili bilimsel raporların tetkiki,

4. Klervoyans ve parmakla okuma konularıyla ilgili bilgi teatisi,

5. Gelecekte yapılması muhtemel çalışmalar hakkında görüşlerin ve temennilerin dinlenmesi,

Rusya'da ve bazı Avrupa ve Amerika ülkelerinde geliştirilmekte olan bu çalışmalar (Psychic Discoveries Behind the Iron Curtain-Ostrander, Schroeder) isimli kitapta yayınlanmış bulunmaktadır. Türkçesi Derneğimiz yayınları arasında okunabilir. Batıda en çok satılan kitaplar listesine oldukça kısa bir sürede girmiştir.

(Psychic News'dan)

Ruh Göçü'nden Tekrar Bedenlenmeye

● R. EMMANUEL'den

E. ARIKDAL

(Revue Spirite, Mart-Nisan 1972)

Ölümsüzlük olayları «deneysel olarak» ışığa kavuştuğu için sarsılmaz bir gerçeklik ve inanç kazanabildi. Maddeci dünyada, insanlar, düşüncenin yaratıcı olduğu, herşeyin milyarlarca sene boyunca, kaya ve madenler gibi en sert formların bile, maddelçmiş düşünce şekilleri sayesinde meydana gelmiş bulunduğunu her zaman unuturlar. Ünlü fizikçi James Jeans, «Evrenimizin sadece yaratıcı bir âlem olduğuna» inanmaktadır. Düşünceler evrensel «enerjiyle» canlandırılmış «şekillendirici kuvvetler» haline geçerler. Mekanik olayları meydana çıkaran zekâ, beş duyumuz vasıtasıyla, kendi kendine uyanır; fakat «sebepleri» kavramak istiyorsak, kendimizde, beş duyumuzun teşekkülünden önce, uyku halinde bulunan öteki yeteneklerimizi uyandırmamız gerekir.

Ruh - Madde karşılığı dağılmağa başlar ve Einstein müthiş bir sezgi içinde: «Madde sadece yoğunlaşmış bir enerjidir» der.

Bu cümle maddenin bazı şekillerinin Ruhun sonucu olabileceğini farzetmemize izin verir.

Bilgisizlikten dolayı, ruh göçü (metempsikoz-tenasüh) ile tekrar bedenlenme (reinkarnasyon) arasında mevcut bulunan fark karıştırılmaktadır, bunlar çok farklı şeylerdir. Ruh göçü hesabı mümkün olmayan zaman devresi içinde meydana gelir ve ruhların tekâmülü pek çok devre ve küre de oluşur. Ruh göçü, maddesel görüşü ve tecrübesi olmayan ruhları, bütün devrelerden, madenden bitkiye, bitgiden hayvana ve sonunda hayvandan insana geçirir.

Tekrar bedenlenme ise, geriye dönüş olmayan, pek çok halk mitoloji ve efsanelerinde de belirtildiği gibi, İNSANDAN İNSANA olur.

Eğer tekrar bedenlenmenin «anlamı» iyice anlaşılacak istenirse, insanların dünya üzerinde bulunuş sebeplerini, kendilerinden bekleneni ve nihai mukadderatını kavramak lazımdır. Şu sorulara cevap verelim :

1) Bütün kutsal kitaplar insanın Tanrının benzerinde - süretinde (image) yaratılmış olduğunu söylerler, bu doğrudur, ama bakir ruhlar (tecrübe ve görgüsü hiç olmayan) kendini - bilme'ye malik değildirler. Kendini - bilme nedir? Duyularımızın kendimizden dışarda mevcut olan herhangi bir şeye çarpmasından meydana gelen bir melekedir. Fizik dünyadan bilgi edinemiyoruz, edinmek için bizi çevreleyen fizik âleminden beş duyumuz vasıtasıyla bilgi edinmemiz gereklidir, işte o zaman şuurumuz gelişir ve dışımızda bulunan âlemi tanırız.

Bakir bir ruh (maddesel bilgi ve görgüsü olmayan) görüp dokunmadan ne bir masanın, yatmadan da yatağın ne olduğunu bilemez; herhangi bir kimse de ancak bir fantomu gördükten sonra fantomu, bir rüyet (vision) elde ettikten sonra rüyeti gerçek olarak bilebilirler. Kör, bütün bilgisine rağmen, bir sandalyeyi ya da koltuğu kısmen bilir, ama rengi, ışığı bilemeyecektir.

2) Yaradan bizden ne bekliyor? Biz kendini - bilme'nin dışında geliştirecek başka bir şeye, birçok tekrar bedenleme-

lerde mâlik olmadığımız bir vasma, meselâ kişiliğe, sahibiz.

Zira, bakir ruhlar kendilerini dünya ile bir hissederler. Bunun kanıtı bize eski toplumlardan geliyor. Eski toplumlardaki insanlar «Ben» zamirini değil «Biz» zamirini kullanırlardı; kabile, kişisel fark gözetmeden, totemlerinin muhafazasında yekvücut durumdaydı.

İnsan için hürriyet de gerekiyordu, aşk' da ve ölürken kişinin takdisi lâzımdı. Başlangıçta mükemmel idiysek bu vasıfları elde etmemizin sebebi nedir? Bu bizi üçüncü soruya götürür.

3) İnsanın nihai kaderi ne olacaktır?

Bakir ruhlar maddesel dünyalara inmeye mecbur olurlarken (ki binlerce tekrar bedenleme'den geçer ve milyonlarca maddesel deney yaparlar) Yaradan birçok amaç güdüyordu :

a) Aşağıda belirtilen vasıfları kazanmak;

b) Yaratmış olduğu âlemde bizzat tecrübeler yapmak, bu yaratıklarının aracılığı ile olur, zira biz O'nun müşahade âletiyiz. Yaradan bizim vasıtamızla yaratığı şeye dokunur, onu duyar ve tadar. Gerçekte, O bizzat kendi şuurunu geliştirir. Bu tecrübelerden gelecekteki âlemlerde faydalandığı baha biçilmez dersler çıkarır.

c) Bir mimar kendi harcını kendi yapmaz, bu iş işçilere mahsusdur ve işçiler yaratıcı Hiyerşidir (*) ki, büyük mimarın plân ve fikirlerini maddeleştirmek (fizik âlemler haline getirmek) vazifesini yüklenmişlerdir. Fakat dünyamızın sonunda, bu ilâhî işçiler gerçek ücretlerini kavuşurlar, yani safha atarlar ve daha yüksek vazifelere ayrılırlar.

Ama o zaman geleceğin evreninde onların yerini kimler alacaktır?

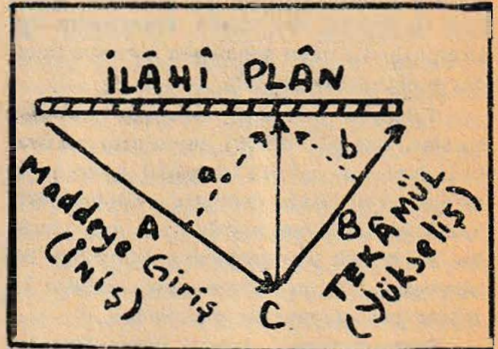
İnsanlar!

Menşei beşerî olan yaratıcıların 10 uncu Hiyerarşisini teşkil etmek gibi ağır bir vazifeyi üzerine alan, insanlar! Milyarlarca tecrübemizin amacı işte budur! Öğrenmek, daima öğrenmek, bir şeyler yaratmadan önce yaratıcı yeteneklerimizin tecrübelerini yapmak gereklidir.

Bazıları şöyle derler : «İşte fevkalâde, kesin bir amaç, ama hiyerarşiler Tanrı değildir ve kendi süretinde (image), benzerinde, yaratıldığımızdan Kendi ve bizim aramızda doldurulacak bir boşluk yok müdür?»

Bu doğrudur, lâkin bu boşluğun doldurulması ve kaynağa dönülmesi bize yaksakıannuş da değildir. Bu dönüş ancak dünyasal hayat içinde oluşabilir, buna inisiyasyon denir, büyük gerçekleşmeden evvel yüzbinlerce varlığı hazırlar. Bunu şu şemada görebiliriz.

Ortadaki ok (c) devrenin sonunu beklemek istemeyenlerin direkt yolunu göstermektedir. Bunlar tekrar bedenlenme zaruretinden çıkmak, kurtulmak isteyen (bu dünyamız için) varlıklardır. Noktalı oklar maddeye iniş devresinin sonundan evvel (a) ve tekâmül devresinin bitiminden önce (b) Yaratıcı İlahî Plâna dönmek isteyenlerin yolunu göstermektedir. Dönüş büyük V'nin (A ve B) kollarındaki herhangi bir nokta'dan sağlanabilir.

Hz. İsa şakirtlerine, «Vaftizci Yahya Peygamberin tekrar dönen İlya (Elle) Peygamber olduğunu» söylediği zaman tekrar bedenlenme (reinkarnasyon) kanununu öğretmişti. Hz. İsa'nın tekrar bedenlenme hakikatini halkına neden doğrudan doğruya söylemediğini düşünebilir, insan.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

(*) Geniş bilgi için : Metapsişik Terimler Sözlüğü, sahife : 34'e bakınız. (Ruh ve Madde Yayınları - İstanbul 1971)

Sebeb basittir, maddeye hâkim olma vakti gelmek üzereydi ve insanların göksel ve ilâhî şeyleri bir zaman için bırakması gerekiyordu.

Bir gün, Tanrı'nın eli her işe yatkın «Tamirciye» ihtiyacı olacak; ya kimse için maddiden artık hiç bir sırı yoktur. Bu, «ölçeğin aydınlığa konması» nı açıklar.

Aynı zamanda, büyük adamların «Dehaları» (Génie-jeni oluşları) uzun bir tekrar bedenlenme dizisine bağlıdır; bu süre içinde çok değişik bilgi hamlesi elde etmişlerdir, çünkü onlar hayatın yalınkat, yüzeysel mutlulukları peşinde nefes tüketmemişlerdir, onlar eski bilge ruhlardır.

Başlangıçta kusursuzluk, tekâmülün sonunda (dünya realitesinin sonunda) tekrar kusursuz hale geleceğiz, şüphesiz ıstırap ve sevgilerimizi çoğalttıktan sonra eksiklerimizi tamamlayacağız.

«Tanrı katında, tövbeye ihtiyacı olmayan doğrulardan daha ziyade tövbe eden günahkâr için sürur olacaktır.»

Istıraplı ve talıhsiz deneyler, kendilerindeki ders ve bilgiler alınınca, insan için en faydalı ve çıkarlı deneylerdir. İstırapın kederinden geçmeyen kimseye muzdarip olan tercih edilir.

Tekâmül yolunda oldukça ilerlemiş olanlar, ardarda oluşan hayatların zaruretiyi duyarlar. Ünlü otomobil yapımcısı Henry Ford şöyle demişti: «Bana göre, kahiliyet ve ihsan ancak uzun bir tecrübe ve birçok varoluşların edindirdiği bir meyvadır.. Bunu biliyorsunuz, eminim ki tekrar bedenlenme bir gerçektir.»

Zamanımızda, Amerikan ve Rus bilimcilerinin yakınlarında yaptıkları deneyler, tekrar canlandırma (réanimation) yoluyla, hayatın ölümden sonra devam ettiğini göstermiştir.

30, 40 dakika süren ölüm olaylarında, kişileri hastanede dolaştıklarını, ameliyatı, konuşulanları, hattâ diğer odalarda geçen konuşmaları işittiklerini, her yerde mevcut olduklarını, hayata döndükleri zaman hatırlamaktadırlar. Ayrıca bu insanlar sanki gırleşmiş gibidirler!

Uygun bir şekilde tekâmül edenler için yer yüzünden geçiş (tekrar bedenle-

nerek) her seferinde yeteneklerimizin önemli şekilde zenginleşmesini sağlar, her hayat bizi nihai tekâmüle yaklaştırmalıdır, aksi takdirde geçen hayatımız hiç bir şeye, (ya da az birşeye) yaramayacak, yeniden başlamak gerekecek ve genellikle şartlar da daha ağır olacaktır.

İnsanlar nasıl hiçbir önemli gelişme sağlamadan öürler? Gerçek bir ruhsal sukast'dır bu, bize emanet edilen hayatı öldürdük; sert bir hayat tarzı bize lâyük görülürse, hiç hayret etmeyelim. Hz. İsa bu kimselerden, yani Atıl kalmış olanlardan, söz ederken: «İlk olanları (gevşekleri) kuracakğın», diyordu.

Aziz Pavlus ise «yaşayan ölümler» derdi bu kişilere.

Hayatı kullanış tarzına göre tekrar bedenlenme sürecine merkezkaç ya da merkezgit (centrifuge ou centripète) güçlerince celbediliriz; merkezgit kuvvetler ben - merkezçiliğe, nefsaniyete götürür, merkezkaç ise şahsa genişlik ve ferahlık verir, onu yığınla bilgi peşinde koşturur, eşyayı ziyadesiyle öğrenmek hususunda ona merak ve arzu bahşeder; şahıs diğerkâmlığa yönelir ve böylece çabuk ve müsbet yönde tekâmül eder.

Bedenli her varlık, ihtilâl ve katlamla değil, «bizzat kendini» değiştirerek dünyayı en güzel hale getirmeğe çalışmalıdır.

Yüzü ekşilere Carlyle: İnsan kendi zamanından hoşlanmıyor mu? Dünyada oluşu onu iyi hale getirmek içindir.» demiştir. Şu eski Çin duası için prensibini veriyor: «Ey Tanrım, kânlı tamı yeniden kurmak lâzım.. (sa) benden başla önce!».

Çoğu mütekâmlı insan dengesini bulmuştur, ne çatışma, ne de mutluluğa değer verir. Sükûnet ve araştırma halindedir. Hayatı «tekâmül etme aracı olarak kabul etmek gerekir, başka birşey değil; acılarımız ve mutluluklarımız bir koskocaman yığın haline gelmemesi gerekli olan köstebek yuvalarından başka birşey değildir, tek amacı: mümkün olduğu kadar çabuk ve en iyi şekilde tekâmül etmek, olmalıdır. Mükemmelleşme nefes tüketici uzun bir koşuyu gerektirir.

Hepimiz geçmiş hayatımızın mahpus-

larız, başarıdan yoksun bir hayat, zincirlerimize kırılması çok güç bir halka ilâve eder. Buna mukabil bizi tekâmüle doğru götüren hayat da bu halkaları birer ikiye ortadan kaldırır.

İşte bu nedenle yaşayıp durduğumuz şu hayatı cesurca kabul etmeliyiz, zira o doğuşumuzla alıp getirdiğimiz materyaller ile oluşmaktadır, bundan dolayı hiç kimse sorumlu değildir.

«Ölüm, Tanrıların paha biçilmez bir hediyesidir» diyorlardı eski bilgeler; doğrudur bu söz, zira ölüm hatâ ve zayıflıklarınızı düzeltmeye ve selâmete çıkarıcı dersler edinmek üzere tekrar yeryüzüne dönmeye izin veren bir «Nokta»dır. Zaten, haberimiz olmadan, gerçekten biz «iki hayat» yaşıyoruz, biri bize deney sahası ödevini görün, öteki de, gayet duygusuz olarak, iyi veya kötü sonuçları kayıtlar, sona eren hayatımızın «bilançosunu» bundan alırız.

Hepimiz «bahçevanlarız» arazimizi tadil ederek, verimli hale getirip, yumuşatabiliriz. İyilik, doğruluk ve hakikâti bünyesinden geçirir hâle getirerek ona fazilet öker, zararlı otları söküp atabiliriz. Böylece gelecek hayatımız için iyi bir hasat yapabiliriz.

Ölüm devri olarak hafızamızın tazelenmesine ve her enkarnasyonda şuurun gelişmesine yardım eder.

Uykuya ölüm, eski Yunanlıların dediği gibi, «kardeşler»; ölüm hayatı yeni biçimler halinde yeniden yoğurur, uyku hayatın zararlarını onarır. Ölümün devresi uzun, uykununki ise beş-on saattir; ilki genel tekâmülümüz için gerekli, ikincisi fizik bedenin dengesi için zarurî.

Fizik beden şu dünyadaki çeşitli tecrübeleri yapmak için kullandığımız bir «at» gibidir, bu nedenle ona iyi bakmak sağlıklı bulundurmaya zorundayız, ondan sorumluyuz çünkü.

Hastalık hayatı görüş biçimini değiştirir, pembe dünyamız kararır, tebessümler gözyaşlarına döner; bazı istisnalar bir yana, yaşayış tarzımız hastalıklardan sorumludur.

Hıristiyanların büyük bir kısmı reen-

karnasyona inanmazlar; fikirlerini doğrulamak için de: «İnanmıyorum, çünkü geçmiş hayatıma alt tek bir hatıram bile yok, ayrıca İnciller bu hususta birşey yazmıyorlar da...» derler. Bu iki sebepten her ikisi de mânâsızdır, ciddi bir araştırmaya dayanmadığı gibi iradesel bir görüş de değildir.

Önce ilk sebebi inceleyelim: geçmiş hayatımızı hatırlamıyoruz; güzel, ama her birimizin doğuştan sahip olduğumuz yetenekleri, verileri nasıl açıklamalı? Örneğin Mozart'ın olağanüstü hayatını ele alalım. Onun daha beş yaşındayken Opera beslemeleme nasıl olmuştur? Kendi çağının müzik severlerine göre, büyük değerlere sahip bestelerini klavsenin başına oturur oturmaz meydana getirmesi nedir? İlahîyatçı bunlara şu cevabı verecektir: «Basit, çünkü Mozart «önceden hazırlanmış», «mukadderi öyle olan» (prédestiné) bir çocuk idi.»

Tanrının açıkça adaletsizliğini farzedilen bu kilise adanunun ağzındaki sözler pek saygısızca değil midir? Tanrı bir kısım insana iyi şeyler, bir kısmına da kötü şeyler mi tâin ediyor? Kendi fantezi ve keyfîne göre hareket eden bu din adamının ifadesine nazaran Tanrı, oğullarından birini dehâ sahibi kılacak ve cahilâne bir şekilde kardeşlerini de sefâlete terkedecek. Bir kısmını zengin ve mamûr kılarken diğerlerini aç ve çıplak bırakacak (!)

Biz böyle bir adam için sadist bir deli deriz, ancak; hiç de saygı duymayız kendisine karşı. Aynı sözler Tanrısızlar içinde de söylenebilir.

Eğer Tanrı âdil, rahim ve rahman ise hepimiz eşit doğmalıydık ve kimimiz sağlam, kimimiz çürük isek bunun makbul ve âdil bir sebebi olmalı. «Herkes ektiğini biçer» denir. Fakat doğuş da hiçbir şey henüz biçilmemiştir, şayet birşeyler elde edilirse bu daha evvelki hayatlarda ektiğimiz toplandıdır. Ölümden sonra, dünyasal ürünümüzü yanımızda götüreceğiz ve bunlar müteakip hayatla yiyeceğimiz meyvalar olacaktır, tatlı ya da acı. Bu tarz bir adalet savunulur ancak.

● Lütfen sayfayı çevirtiniz

Bereket versin ki, câhil olmayan din adamları da vardır. Meselâ bunlardan biri Roma Senliyer Bazilik'ine mensup Passavoli, tekrar bedenlenmede Tanrının rahmet sahibi oluşunu gerçekleştiren, insanı saflaştıran «hayrete şayan bir vasıta» görmektedir.

Kardinal Mercier, kendi «Psikoloji» kitabında :

«Tekrar bedenlenme, ruh göçü ya da ruh sıçrayışı terimleri çeşitli anlamlara sahip olabilirler; Ya bir dizi varoluşları belirtirler ki, bu varoluşlarda ruh kendi kişilik şuurunu korur ve belirli bir son da tesbit edilmiş olabilir; ya ruhsal kişiliğin muhafazasıyla beraber belirli bir son olmadan tekrar eden bir dizi hayat olabilir; nihayet ya da kişilik şuurunu korunmadan ruhun geçiş gittiği belirsiz varoluşlar... Bu hipotezlerin ilkinin yanlış veya imkânsız olarak ele almak için zaruri bir sebep göstermiyoruz». Açıkça anlaşılacaktır ki, kiliseye inahsus ihtiyat, kesinlikten sakınmayı emrediyor. aksi halde müminlerin rahatsız edici sorularıyla cesur din adamları batırılmış olacaklar; bu cevabı bize din adamları vermişlerdi.

Ama insanlar şimdiye kadar katiyen ziyaret edilmemiş olan yer ve ülkelerin varlığını hiç tasarlamıyorlar. Bir çok def'alar bunun tecrübesini yaptık.

Zohar (İbranî kitaplarından biri) da bunu izah etmektedir: «Dikkat edersiniz ki, Aziz olan ruhları yeryüzüne ekti, eğer onlar iyi kök salarlarsa iyidir, aksi halde sökülüp atılırlar, hem de birçok kere ve kök tutuncaya kadar (Bilgelik içinde) başka yere dikilirler (transplanter). Juda ve öteki kavimler bu sırrı bildiler, biliyorlardı ki, ruh yer yüzünde bulunduğu sürede vazifesini (tekâmülünü) tamamlamazsa kökünden çıkarılır (ölür) ve yere yeniden ekilir.» (Zohar - pr. 3415.)

Kur'anı Kerim de bu sırrı söyler müminlerine (Suret 2, âyet 28) : «Ölü idiniz sizleri diriltti, sonra öldürecek sonra tekrar diriltecek ve sonunda O'na döneceksiniz; öyleyken Allah'ı nasıl inkâr edersiniz?»

Eflâtun ise ennead'larında (29-70) :

«Tanrılar bizi aşağıda gözle takibediyorlar, hiçbir yerinde takdir onlara vasıl olamaz, zira onların inayeti devamlıdır; onlar herkese kendileri için uygun olan ve devam edegelen varlıklarına göre, öncekileriyle âhenk içinde bulunan tali verirler.» Doğuda 600 milyon insan, kendi kutsal kitaplarıyla tekrar bedenlenmeye inanmıyorlar.

Mısır ve eski Yunan'da da böyleydi, nitelikle Eflâtun şunları söyleyerek bizi kaderin darbelerine, varoluşun yükseklik ve alçaklıklarına karşı korumaktadır :

«Kanun diyor ki, bahtsızlıkta bile olabildiğince fazla sâkin kalmak ve isyan etmemek kadar güzel hiçbir şey yoktur; çünkü bu engelli kaderi içinde iyilik ya da kötülüğün var olduğunu bilemeyiz; kendi kendine gücenmekle bir şey kazanılmaz; fazlasıyla bağlanacak değerde beşerî bir şey yoktur; bu şartlar içinde, imdadımıza mümkün olduğu kadar çabuk yetişecek olana kederimizle engel olmuş oluruz.» Amaçsız hıçkırık ve gözyaşları ruha kendini kabul ettirmekte kusur etmeyen, çığlık, isyan ve gözyaşlarıyla itilmiş bulunan makûl çözümlere engel olurlar.

O halde geçmiş hayatlarımıza ait faturaları şerefli şekilde ödemek uygun düşecektir.

Makûl olarak düşünebiliriz ki, yukarıda sözlü edilen bütün nitelikler binlerce hayatı gerektirir, çeşitli enkarnasyonlar lazımdır.

Çağdaş spiritizm eski uygarlığa mensup atalar kültürünün tekrar ortaya çıkışını, ne var ki, bedensiz varlıklarla olan irtibatın araçları değişmiştir sadece. Fek gerilere gitmeğe gerek yok, İbraniler alle kanının temizliğini kıskançlıkla saklıyorlardı, erkek ve kızkardeşler aralarında evleniyorlardı, aileye yabancı olanla evlenmek kutsallığa aykırı bir durumdu. Bu uygulama Atlantid'den geliyordu, orada bu uygulama genelleşmişti ve Atlant'lar için belirli ve övgüye değer bir amacı vardı, İbranilerde böyle değildi. Kan Ben'in bir aracıdır: akraba evlenmeleri Atalara ait Ben'lerin kendi soylarına geçmesine yardım etmekteydi. Bu şekilde korunan kan,

aileyi kuran Ata'ya ve hayli geçmiş zamanlarda ölmüş bulunan diğer aile efradına ait Ben'inin bir kısmını devam ettiriyor, vasıtalık yapıyordu.

Bu kan sihîrsel yardım dileme kudretine sahipti; kehânet yeteneğine büyük miktarda kolaylık sağlıyordu, astral kılışelerin geçişine, uykuda görülen rüyetlere gerçekten bir emniyet ve sağlamlık getiriyordu. Bu da Tevrat'daki ilk Peygamberlerin «sun'i» ömür uzunluğunu açıklayabilir. (*) Kan, yabancı bir kimse tarafından kirletilmediği sürece Atalar daima hayli geçmişte ölmüş olmalarına rağmen, kendi soylarının kanı içinde yaşıyorlardı. Bu sebepten İbraniler (yahudiler): Ben ve İbrahim bir'dir» diyorlardı, zira ailenin kanı İbrahim'den beri korunuyordu ve bu nedenle de Tevrat aileler ve onların soyları üzerinde, aynı aileleri teşkil eden kâvimler üzerinde ısrarla durur. Bu ailelerin menşei zamanın bilinmezliği içinde kayboluyordu. Zengin ailelerde, aile reisi meşrû karısı kısır çıkınca, cariyesinden çocuk sahibi olabiliyordu, şu şarttaki cariyesinin kanı daima ailenin kanı oluyordu.

Tevrat'da Lut Peygamberin kızlarıyla olan menkıbesini biliyoruz (Kızları Lut'u sarhoş edip, onunla yatmışlardı.) Hiç kimse baba ve kızların soyundan gelen Ammonit'ler ile Moabit'ler hakkında tevîl edici bir şey söyleyemez!

Bu âdet İsa tarafından mahkûm edildi. Samarit'lilerle Galile'liler, bu iki kabile,

yabancılarla evlenmeğe alışmışlardı, bu kabileler bu sebepten yahudilerin lânetine uğramıştır. Bu âdet kişiliğin gelişmesine köstek olmuştur.

Hayatın sürekliliği tekrar bedenlenmeler vasıtasıyla temin edilmiştir, süregelen hayatlar kavramı olmadan, hayat anlamsız durumdadır, oysaki Karma yahut mükâfat kanunu denilen, mükemmel adalet kanununa refâkat etmesi gereken tekrar bedenlenme kanunu bilindiği vakit apaçık hale gelir. Her iki kanun herkesce bilinmelidir, zira insan şuuruna sükûnet verir, herkes İyâkatinin sağladığı yerde olduğunu bilir. Doğuştan bulunan vasıflarımıza eğer dikkat edersek, bunları daha önceki hayatlarımızda elde ettiğimizi anlayabiliriz. Öğrenmeden yapabildiğimiz şeyler doğuştan vasıflarımızdır. Yeteneklerimizin % 95'i geçmiş yaşantılarımızda elde ettiğimiz şeylerdir.

Varoluşlarımız boyunca öğrenmiş olduklarımızı geliştirmek gereklidir; bütün geçmiş bilgilerimiz orada, ruhta birikmiş durumdadır, ama onları yarı-şuurlu tarzda hatırlamak için uyartmak gereklidir, aksi takdirde binlerce yıllık hazinemizden hiç bir zaman istifade edemeyiz.

(*) Yazarın bu fikrine şunu ekleyebiliriz : İlk Peygamberler ve onlardan da eski Sümer Kıralları, ömür ortalaması 600 ile 1000 yıl olan uzaydışı orijinli varlıklar ya da onların soyundan geliyordu. (Çevrenin notu.)

ATİLLÂ KİTABEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTABEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ.

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ

Damak Lezzeti Uğruna

(Sayfa 5'den devam)

dökülen ekmek ve yemek artıklarını!...

Çok şuaursuzca bir davranış!...

Atalarımız, bir arpa tanesini, bir ekmek zerresini yerde görseler: «Aman çiğnenmesin: Günahdır!» korkusuyla kapıp, ayak basılmayan, bir hayvan mide veya kursağına girebilecek bir yere koyarlardı. Bu günahın altındaki gerçek; çoluk-çocuğuna dahi aşılana çalışılan bu büyük telkin'in gerisindeki maksat neydi?

Yirminci yüzyılımızın bizlere bahsettiği bilgiler ışığında düşünürsek bunları, bu «günah» telkinlerinin, hiç de karanlık düşüncelerden doğma olmadığı sonucuna varırız. Bilinçlenmemiş insanın, bilinçliler tarafından yönetimi, bilinçleninceye değin böyledir. Bu yöneticiler, bu bilgilerini, yine YUKARIDAN aşağıdaki görevlilerine aktararak, Kutsal Metinlerimize işletmişlerdir. Yani, bilinçlenmemiş insanın, bilinçli olarak beslenmesi bile, Yukarıdaki Bilinçli Yöneticiler tarafından bir «şeriat düzeni» ne bağlanagelmıştır. O çağın bir gereği idi bu da...

Bugünün insanının böyle bir şeriate gereklilik duymaması, «yasakları, günahları» bir kenara iterek, bilinçsiz yaşaması demek olmamalıdır. Çünkü, dünün şeriatinde gizli, saklı; anlayışsızlığımızdan dolayı örtülü olarak verilen bilgilen çoğu, bugün, anlayabileceğimiz kadar açık ve seçiktir. Bunlardan faydalanmamız için elimizi uzatma çabamız yeter de, artar bile!...

Aydınlık ışıklar altında karanlıkta yaşamaya çalışanlar; yine «aydın kişiler» olarak «geçinen» bizler değil miyiz?!... Tabagımızdaki yemeğin yarısını artırmayı; sokak ayakkabılarıyla, küçüçük yavrularımızın odalarına kadar girmekten sakınmamağı, üstelik «modernlik» sayanlar da, yine bizleriz!... «Şeriat ehli», «yasak ve günahlarını», ağır-aksak da olsa, uygulamaya çalışıyor ama, bizler, bunları uygulamıyor da, ne yapıyoruz? Yerlerine bilinçlilerini koyabilmiş miyiz ki, şeriaten sıyrılmışız?!...

«Bilinçli beslenme» deyince dahi, me-

sele gelip, öğretim ve eğitim'e dayanıyor!.

Eğitimi ve öğretim, bugünkü yetersiz, konu ve biçimlerden çıkartılıp; ruhsal evrim düzeyine vardırılabacak bir hedefe yöneltilemediği sürece, etkisiz ve tutarsız kalmağa mahkûndur. Pratik hayata, herşeyden önce, pratik bilgilerin, pratik uygulamaları gereklidir.

Yuttuğumuz bir lokmanın kaçının işe yarar, kaçının işe yaramaz olduğunu bilemediğimiz ve de düşünemediğimiz sürece, ruhsal evrimimizin dünyasal aracı olan bedenimizin hakkını verebilmiş ve bu bedenden en iyi şekilde yararlanabilmiş kişilerden sayılamayız.

Kullandığımız otomobil, gerekli bakımını yapmazsak, bizi yolda bırakır; uğraştırır; perişan eder...

Dünya tekâmül aracımız şu bedene de, hızlı ve kaliteli evrimimiz için, en iyi biçimde, bilinçli olarak bakmamız şarttır. Yolda kaldığımız, perişan olduğumuz, ıstırap çektiğimiz, dünyaya gelip gelip gittiğimiz ve bunu yüzlerce defadır ki, tekrarladığımız, hep bu bilinçliliğimiz yüzündendir... Kendi kendimize ettiğimiz bir eza, bir cefa; hattâ diyebiliriz ki, kendi kendimize verdiğimiz bir cezadır bütün bu çektiklerimiz!...

«Sağlam akıl, sağlam vücutta bulunur.» sözümüzün de hakkını verebilmiş olmağımız için, yiyeceklerimizin, kalori değerinden, besin ve evrim değerine dek, herşeylerini bilerek ve bu uğurda da eğitilmiş ve öğretilmiş olarak beslenmemiz gerek. «Lezzet» uğruna harap ettiğimiz midelerimizin, dolayısıyla iyi bir evrim aracı şeklinde kullanamadığımız vücudumuzun, kullanma, yararlanma ve sorumluluk hesabını, bir gün kendi kendimize vermemiz gerektiğinde, dünyadaki ıstıraplarımızın katları kadarına katlanmak zorunluğunda kalacak olanlar da yine bizleriz!...

Yemek için değil, yaşamak için yemek zorunluğunda olduğumuzu idrak edebildiğimiz gün, sorun, kendiliğinden çözümlenmeye başlamış olacaktır...

Bunu bir idrak edebilirsek!...

Hitler'in Esrarı Açısından «İyileşmede Transfer»

● Erol MUTLU

Transfer (geçiş), tedavi edenin (tedavici'nin mutlaka doktor olması şart değildir. Hoca, papaz, psikolog veya gerizör olabilir. Tedavide tahsil veya diploma önemli değildir. Asıl önemli olan tedavici'nin ruh güçlüdür) **Ruhi olarak hastanın derdini geçici olarak yüklenmesi, hastanın günahına bir nev'i kefalette bulunmasıdır.**

Bir tedavici'nin durumu biraz suçluları affetmeye benzer. Af eden (bu bir parlamento olabilir, kral veya devlet reisi olabilir) de suçlu'nun üzerindeki hüküm ortadan kaldırırken ona kefil olmakta adeta (af ettiklerim suç işlemeyecek) demekte... Ve tıpkı tedavi eden gibi, onun suçuna (yahut hastalığını) geçici bir zaman için yüklenmektedir. Af edilenler suç işlerse af eden suçlanır veya durumu sarsılır) Tedavi edici, yüklendiği (transfer ettiği) menfi gücü müsbet hâle getirir. (veya Hz. İsa'nın yaptığı gibi cinnet getireni tedavi için, hastanın vücudundan aldığı cinleri domuz'a geçirir. Domuzlar da ürküp uçurumdan uçarlar. Hasta iyileşir.)

Tedavi edicinin yüklendiği menfi gücü müsbet hâle getirmesi, af edilenlerin iş bulmasına yardım etmeğe benzetilmektedir. Gönül, hastaların şifa bulması, hapiste olanların da af edilip iş bularak hayatlarını kazanmalarını ister. Keşke hastalık olmasa. Keşke hastahaneler, hapishaneler, kanser, kalp rahatsızlıkları, cinayet, hırsızlık mevcut olmasa. Ama dünyamız henüz orta okul seviyesinde bir imtihan yeridir. Buradahastahane de vardır, hapishane de... Bunlar birer realitedir. Arzuları hakikât saymak, sonunda felâketler getirir. İstanbul'da yeni yayın hayatına atılan «Orta Doğu» Gazetesinde «İspirtizma masasında Meşhurlar» adı ile sayın Vecdi Bürün'ün çok istifadeli bir seri makalesi çıkmaktadır. Bunda 1944 senesinde mer-

hum Peyami Safa'nın idare ettiği ve merhum Ord. Prof. Kâzım İsmail, merhum Ord. Prof. Şekip Tunç, merhum Av. Suat Plevne, Ord. Prof. Hilmi Ziya, Yazar Necip Fâzıl, ve daha isimleri sıralanan meşhurların iştirak ettiği spirtizma seansları anlatılmaktadır. Bu seanslar gerek tezâhürat gerekse bilgi bakımından çok üstündür. Meselâ celseye gelen büyük Atatürk Almanya'nın harbi kaybedeceğini, Fuzûlî ise (V₁, V₂) füzelerinin dış kürelere sayhatta kullanılacağını (Gnl. Nay'la beraber), söylemektedir.

Bizim için çok istifadeli durum şair Nâmık Kemal ile, Atatürk'e süskast sanığı olarak ele geçmemek için intihar eden ittihatçı Kara Kemal'in; Sultan Hamit hakkındaki pişmanlıklarıdır. Bilindiği gibi Nâmık Kemal, Abdulhamit'i tahttan indirmek için, gerek yurt içinde gerekse yurt dışında (Genç Osmanlılar Cemiyeti ve Londra'da bağyazarlığını yaptığı Hürriyet Gazetesinde) çok çalışmıştır. Kara Kemal ise İttihat ve Terakki Partisi üyesidir.

Celselerde ikisi de Sultan Hamid'in tahttan indirilişinin erken oluşunun ızdırabını çekmekte ve hâta etmişiz demektirler. Çünkü o zaman Sultan Hamit, Osmanlı İmparatorluğunun birleştirici sembolü idi. Tabiidir ki, birgün (Meselâ, 1919'da) Sultan Hamit de çekilecek ve Türkiye'ye hürriyet girecekti. Ama bu sembol 1908'de birdenbire yıkılınca, büyük bir hoşluk hüsûle geldi. Büyük Atatürk olmasa idi Anadolu'yu bile kaybedecektik. Bu sebepten gerek devlet işlerinde, gerekse hasta iyileştirmede, iyileştirici, transfer problemini iyi düşünerek tedaviye karar vermelidir. Öyle opsödürlükler (geri varlıklar) vardır ki, hastayı kurtarmaya gayret eden tedaviciye musallat olur. Çünkü hasta, geri varlığın müstemlekesidir. Geri varlık onu sömürmekte, kendi fena düşün-

celerini hastaya yaptırmaktadır. Hasta bu hâle niçin düşmüştür? O belki geçmiş hayatının günahları yüzünden bu duruma gelmiştir. Üst plân belki (geçmiş hayatının günahları yüzünden) onun bu halde bulunup ıstırap çekmesini (ve bu şekilde tekâmülünü) arzu etmektedir. İyileştirici izinsiz işaretsiz iyileştirmeye kalkarsa, tıpkı Abdülhamit'in (zamansız) devrilmesi gibi ortaya menfi durumlar (Mahmut Şevket Paşa'nın öldürülmesi, Birinci Dünya Harbine iştirak, Mondros ve Sevr anlaşmaları ile işgâl ve ıstırap) çıkar.

Son zamanlarda (Gizli ilimler açısından) Adolf Hitler'i izah etmeye çalışan kitaplar çıkmaktadır. Adolf Hitler bu hayatında cinayetler işlemiştir. Şimdi Adolf Hitler tekrar doğsa (tekrar bedenlense) (sayın Sevil Akay'ın dediği gibi) (herhalde geçmiş hayatının günahlarına karşılık) bir zekâ gerisi olarak doğacaktır. Bu zekâ gerisi çocuk (izinsiz) mâsum bir iyileştirici tarafından (ipnotize edilip) (veya başka bir yolla) iyileştirilebilir mi? Hangi iyileştirici onun şuuraltını transfer edebilir? Adolf Hitler dünyamıza gönderilen bir musubetti... (O, bir gecedir. Gündüzlerin kıymeti anlaşılın diye gönderilmiştir.) Dünyamızın geleceği esasen hayâli ilim kitaplarında, kapalı olarak parçalar hâlinde (insanoğlunu alıştırmak için) yazılmıştır. Çok önemli bir eser olan «Evren'in sahipleri» adlı kitapta L. Pauwels/J. Bergier şunları söylemektedir: «Hiç kimsenin öngörmediği, nazizmin o dehşet havası. Alman yazarı Hanstleinz Evers'in Mandragor ve Dehşet içinde adlı korkunç hikâyelerinde anlatılmıştı. 1896'da İngiliz yazarı P. Shiel, Avrupa'yı kasıp kavuran, korkunç câniler çetesini anlatan bir roman yayınladı. Romanın adı S.S ler 'di...» Gerek sayın Giovanni Sconamillo (uzaydan geldiler s. 123 vd) gerekse L. Pauwels/Z. Bergier (Evrenin sahipleri) adlı kitapta Hitler'in gizli cemiyetler'in bir medyomu olduğunu savunmaktadırlar. Bu cemiyet'in esas kökü Tibet'te yer altında bulunmaktadır. Bu şehirlerde üstün uzay varlıkları (dünya dışı insanları) da vardır. Bunlardan Agarta'da iyiler, (Agarta Pozitifdir).

Şamballah'ta işamballah negatiftir.) Kökütler bulunmaktadır. Hitleri obsede eden Şamballah sâlonleridir. Biz, Hitlerin korkunç kaderi Agarta ve Şambollah'ın sırrı şeklinde ileride birgün çıkacağını ümit ettiğimiz bir yazı serisinin Dünya'da birçok işaatlar yapacağını sanmaktayız. Sâdece Agarta'dan bahseden ve Hitler'in kaderini hazırlayan Şambollah'tan bahsetmeyen kitaplar da mevcuttur. Meselâ sayın Ara Avedisyon (Evrende en büyük sır) adlı kitabında sâdece Agarta'dan bahsetmektedir. Hitler olayını Şambollah'a bağlayarak üstün şekilde açıklayan (evrenin sahipleri) adlı eserin, Hitler bölümünü anlayabilmek için Robert Charraux'nun «Bilinmeyen sırları kitabı» ndaki (s. 298) Agarta ve Şambollah için yazılanları iyice gözden geçirmek lâzımdır. R. Charraux burada Agarta'nın iyilerin (iyi üstün dünyalıların (meselâ Rampa bunlardan biri) olabilir. Aynı zamanda iyi uzaylıların şehri olduğunu, halbuki Şambollah'm üstün menfi güçlerin merkezi olduğunu uzun uzun yazmakta fakat L. Powel - J. Bergier (Evrenin sahipleri) adlı üstün eserinde «Hitler olayını» ilk defa Şambollah'a bağlayarak devrimizin en büyük işaatını yapmaktadır.

Dünyamızda yavaş tekâmül (tedric) hâkimdir. Ani hareketlerin şoku çok büyük olmaktadır. Bu sebepten ani iyileştirmeler peşinden koşup, daha tehlikeli durumlara düşmekten korunmalıdır. Eğer Hitler olayı oldu ise kimbilir, hangi acele kararların sonucunda olmuştur. Almanya 1. ci Dünya Harbine acele kararlar ve girmeseydi, herhalde, Şambollah'ın üstün menfi güçleri) Hitler gibi bir medyom bulamayacaklardı. Bu sebepten yavaş tekâmül durumunu gözönüne almadan dünyamızdan hastahkların hepsinin çaresinin bulunacağını istemek, hapishaneleri birden boşaltmak gibi doğru olamaz. İspirtizmanın tehlikelerinden en büyüğü opsedör varlığın medyoma üstün birkaç bilgi verip, sonunda perişan etmesidir. Adolf Hitler (Şambollah menfi üstünleri sayesinde) Fransa'nın Majinosunun geçileceğini, Ruzvelt'

● Lütfen sayfayı çeviriniz

in ölümlünü (Evrenin sahipleri) bilmmişti. Ama bu bilgiler bir yerde kesildi ve müthiş son vukû buldu. Ani hareketlerin fe-nalığına bir misâl de, Çarın Rusya'yı har-be sokuşu ve Papaz Rasputinin karşı çıkışıdır. Şimdi Hitleri felâkete sürükleyen üstün menfi güç Şamballah'tan ve üstün iyilerin bulunduğu Agartadan bahsedelim.

Robert Charaux Agarta'nın Himala-yaların altında olduğunu (Bilinmeyen sırların kitabı s. 298'de) şöyle söylemektedir. «Agarta Himalayaların altında uzanan yeraltı şehridir. Orada beyaz ırkın büyük öncüleri ve dünyanın kutupları ikâmet et-mektedir. Agarta pramitlere benzer bir yetiştirme merkezidir. Burada Himalâya bir dış âbideyi teşkil eder. Ülke kozmik veya dünyevi kozmik tesirlerden korunmaktadır. Burada düşünce ve ruh yüceliği nasıl inkişâf edebilir, Buradakiler o dere-ke mükemmelliyete erişmiş olmalıdır ki, artık daha fazla tekâmül etmeleri teorik-man (Not: Herhalde dünya mektebinde olacak) düşünülebilir.» L. Pauwels/J. Ber-gier (Evrenin sahipleri) nde bu konuda şunları yazmaktadır: «... Gobi felâketin-den sonra, yüksek uygarlığın ustaları, bil-giyi elinde tutanlar, Dışarıda Akıllıların oğulları, Himalayaların altında uçsuz bu-caksız bir mağaralar topluluğuna yerleş-mişler. Bu mağaraların ortasında ikiye bölünmüşler. Biri sağ el yolunda öteki sol el yolu'nu izlemiş. Birinci yolun merkezi, gizli iyilik sitesi, dünyadan uzak durma tapınağı, düşünce ve gözlem yurdu Agathî imiş. İkincisi ise güçleri tabiata, insan yığınlarına, hükmeden ve insanlığın «za-manın mentesesine» ulaşmasını hızlandı-ran şiddet ve iktidar sitesi Şamballah'tan geçiyormuş.»

J. Pael - J. Bergier Hitleri kullanan Şamballah olduğunu ihsas ettirdikten son-ra «1926 da Berlin ve Münih'te küçük bir Hindu ve Tibet Kolonisi'nin yerleştiğini...» II. ci Dünya Harbi sonlarında Berlin'e girildiğinde, cesetler arasında, Himalaya-lar ırkından gelme, Alman üniforması giy-miş, kimliği ve rütbesi bulunmayan bin kadar ölüm gönüllüsüne rastlanmıştır. Şamballah'ın menfi yüksek güçleri (sol

el taraftarları) Agarta'nın pozitif (iyilik sever) yüksek güçlerine (sağ el taraftar-larına) yenilmişlerdir. Kur'anda bu duru-mu açıklayan vakia suresi 9-9 Âyetler vardır. «Sağcılara (gelince) o sağcılar ne (mutlu) olurlar. «Solculara (gelince) o solcular ne bedbahttırlar.»

Adolf Hitler'in Şamballah'tan emir alarak bir takım hareketleri akla ve man-tığa aykırı olarak geri bıraktığı ortada-dır. Bu durum şaşırtıcıdır. Fakat pek de şaşırmamak lazımdır. Çünkü bir ruh'un kendilerine kanser'in sırrını vereceğini (!) ilân edenler, aradan on sene geçtiği ve kanser'in sırrından (!) hâlâ bir haber gel-medığı halde, aynı ruh'un yeni yeni teb-liğlerini (akla uyarını, uymaz mı diye bak-madan) neşretmektedirler. Hitler kendisini Şamballah'ın medyomu kabul etmekte idi. Avusturyalı Hitler için Alman ırkı hiç de önemli değildir. Asıl önemli olan Şamballah-taki efendilerinin emirleri idi. O öyle bir ırk hazırlama emri almıştı ki, üstün ola-caktı. (Hazırladığı üstün ırkı Şambalaha teslim edip çekilecekti. Vazifesi bu idi). Ama bu ırkın Alman olması gerekmezdi. Kendisi Alman ırkının bu işe en elverişli olduğundan seçilmediğini, başka bir ırkla da aynı şeyi yapabileceğini yazmıştır. «Evrenin Sahipleri» Hitler Şamballah ta-rafından nihai seçilmiştir?

L. Pauwel - J. Bergier şunları yaz-maktadır: «Hitler 20 Nisan 1889'da, Salz-burger Vorstadt bölgesinin Braunau-am-Inn kentinde, saat 17,30'da doğdu. Avus-turya - Baviera sınırında, iki büyük Al-man Devletinin birleştiği noktadaki bu kent sonradan Führer için bir işaret kenti haline gelecektir. Bu kentin garip bir ge-leneği vardır: Burası bir medyom fidan-lığıdır. Ruh üzerindeki denemeleri otuz yıl kadar önce geniş yankılar uyandı-rmış olan Willy ve Rudi Schneider de bu-rada doğmuştur. Willy Schneider'in dadısı Hitler'e baktı. Jeon de Penge 1940'da şö-y-le yazıyordu: Braunau bir medyomlar yu-vasıdır. En tanınmışlarından biri de 1920 de, Viyana'da Prusya prensi Joachim ile evlenen Madam Stokhammes idi. Münih'li spiritlezmacı baron Schrenk-Notzing, med-

yomlarını oradan getirirdi ki, bunlardan biri de Hitler'in kuzeniydi.» Tibet'ten gelen ve Şamballah'ın temsilcisi Haushoffer içinse Pauwel - Bergier (Evrenin Sahiplerinde) şunları söylüyor: «Gizli ilimlerde, gizli güçlerle ilişki kurduktan sonra, grup üyeleri ancak bir büyücünün aracılığıyla bu güçleri çağırabilirler ve bu büyücü de bir medyum olmaksızın birşey yapamaz». (Not: Televizyonda Uzay Yolu'nda şeytan, fenalık yapmak için çocukları kullanmaktadır.) «Burada sanki Hitler medyum, Haushoffer de büyücü idi.» Not: Hitler ve II. cı Dünya Harbi hakkında bilgi veren iki Fransız gazetecinin hazırladığı program televizyonda yayınlanmaktadır. Bu programın «Çöl Harbi» bölümünde daha önce Danzig çıkarılmasına (akıl dışı olarak yani emirle) göz yuman Hitler'in

Mareşal Rommel'in geri çekilme isteğini (yenilmek muhakkak olduğunu bile bile) reddetmesi gösterilmiştir. Hitler V₁, V₂ füzelerinin atışını da geciktirmiş, daha bir sürü akıl dışı davranışlarla perişan olmuştur.

Bu kısa satırlarla başlıbaşına bir ibret olan Hitler'i ve onun Şamballah'la âlâkasını ortaya koyamazdık. Biz sâdece bir giriş yapmak istedik. Herhalde dünyamız Agarta gibi iyi güçlerle korunmaktadır. Gerek tedavide, gerekse öteki hareketlerde iyilerin koruyuculuğundan mani sıyrılmak hareketleri yapmamak, ruhu zayıflatıp şerre yol açan anı davranışlardan kaçınmak lâzımdır. Affa tedric, tedavide tedric... Kesin tedavi değil, yavaş ve emin olmalıdır.

Tasıs tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMİNÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Bir İncecik Yüz İçin

Bu şehre yeni yeni alıştığım günlerde;
Gözleri iri iri, bakışı enginlerde;
Ufak, tefek ve ince bir güzel tanımuştım;
Bana meyli pek uzak, tehlikesiz sanmuştım!

Uzakçaydı evimiz, ama gider, gelirdik;
Komşur tatlı tatlı, gülüşür, eğlenirdik...
Bilmezdim ki, başıma bir gün dertler açacak;
Önce yakınlık duyup, sonra uzaklaşacak!...

Sesinden, gülüşünden pek çok hoşlanıyordum;
«Evlerimiz bitişik, komşu olsak» diyordum!..
Fakat korkuyordum da!.. Korktuğum kesinleşti;
Pek içtenmiş dileğin: Evlerimiz birleşti!...

Çevresiyle aşırı ilgisi dertleriydi;
Kemirirdi içini; bir kemik, bir deriydi!..
Sevdim gülüşlerini, sevdim ince boyunu...
Ve artık başlamıştı karmamızın oyunu!..

Uzak tutmak istedim gönlümü sevgisinden;
Kaçamadım ruhumu tutuşturan sesinden!..
Ben kusur aradıkça o gülüp güzelleşti;
Gizlediğim yarayı kirpikleriyle deşti!..

Bir gün oturuyorduk komşumuzda biz bize;
O güzel gözleriyle bir ân geldik gözgöze!..
Silemedim o ânın hazzını içermiden;
Silinsin de istemem ölsün de kederimden!..

«Beğenir miyim?» diye bir de sormuş kendini;
Okurdum gözlerinde bu sorunun dengini!..
Açılıp diyemezdim: «Aramızda dağlar var;
Aşılmaz yedi tepe, koparılmaz bağlar var!..»

Bu çelimsiz akılla eriyip tükenirken;
Onu her an gözümde, hayalimde görürken;
Mümkün müydü unutmak o güzel ince yüzü?!
Artık söndüremezdim içime düşmüş közü!..

Bir araya geldikçe dolar, taşardım hazla;
O gözümü kaçırır, ben bakardım niyazla!..
Hele bir gün görünce beni birden peşinde,
Yüzü al al kızardı: BEN vardım gülüşünde!..

Geliyorduk üçümüz: Sessiz, sâkin bir gündü;
Sormamı bekler gibi sasıyordu: Üzgündü!..
O güzel gözlerinin dolup taşan hâlini;
Hep içim burkularak görürüm hayâlini!..

Bir iş için bir kaç gün ayrılmıştık bir ara;
Dolmuştum özlemiyle giderek uzaklara!..
Dönüşte bir akşandı; kapı çalındı; baktım;
Bütün güzelliğiyle gelmiş; çıldıracaktım!..

Bir prenses gibiydi : Hem asil, hem füsunkâr;
Bütün güzellikleri, azdı etsem de inkâr!..
Elinde bir şey vardı; kapıda karşılaştık;
Kendimi tuttum amma, hayalde kucaklaştık!..

Elindeki o şeyle bana sokulan hâli;
Hâlâ yaşar içimde o muhteşem hayâli!..
Bir ince bahaneyle heştü koşup gelişi;
Ne sıcağı karşımda duruşuyla gülüşü!..

Yarım kalan aklımı başımdan alan O'ydu;
1 Nisan Sabahı da kapımı çalan O'ydu!..
Bahar Şakası için kapımı vuruşuyla;
Yüreğim duracaktı karşımda duruşuyla!..

Allahım; Ne güzeldi o kıvrılan dudaklar!..
O güzellik, bu duygu SEN'den bir şeyler saklar!..
Bu duyguyla sarhoşum; ya SENİ duysam bende;
Arza sığmayan RUHUM kahr mıyıcı bedende?..

Sığamaz oldum arza şu küçücük aşkınla;
Başa çıkamaz oldum tenimdeki şaşkınla!..
Gözlerim dolu dolu; ruhum duramaz tende;
Gizli gizli ağlamak sırası şimdi bende!..

İstirabım, iniltilim, elemim çok, ağrım çok;
Uykusuz gecelerim; gündüzüme hayrım yok!..
Dayanılmaz acılar bir çift iri göz için;
Bütün çektiğim çile bir incecik yüz için!..

***

İşte o gündün beri BEN bu bende değilim;
Yaşarım ya dünyada, bu bedende değilim!..
Kulunun özlemiyle yanıp tutuşanım BEN;
Ya SENİ duysam BEN'de, demek kül olur beden!..

Mehmet SANCAR

Keder Neticesinde Ağır Kazanılan Olgun Akıl

● J. B. LIEBMAN

Asırlar boyunca din, insanlara, ölüm hâdisesi karşısında teselli ve cesaret vermeğe uğraşmıştır. Din, umuma şâmil olan bu ölüm meselesine çeşitli yollardan dokunmuştur: Bâzan insanlara, hayatın bu şekilde nihayet bulmasını stoik hislerle karşılamalarını telkîn etmiş; bâzan, ölüm kıyılarından ötede ebedî hayat bulunduğunu hatırlatarak, teselli etmiş; bu dünya hayatında çirkinliği ve karışıklığı, cennette Allahın ihsan ettiği tarif edilemez saadete mukayese ederek, ölüm acısı çeken kederlileri teselliye çalışmıştır.

Ölüm hâdisesini karşılamak için bütün dinler kudsi mahiyette teknik yapmış, ve hayatın sonuna mukaddes bir hâle ile çevrelemişlerdir. Kiliseler, sinagoglar, insan oğlunun gölgeler derecesinden geçtiği bu acı saatler için «teselli tâbiyeleri», musiki ve sözle bina edilmiş teselli tâbiyeleri yapmışlardır; ilâhî âhenkleri, ölmez mezmurların teslimiyet ifadeleri, ölmüşlerin fazilet ve iyiliklerinin tekrarı, bu tâbiyeler arasındadır. Ölüm vukuunda dinî merasim, şekil ve muhteviyat bakımından birbirinden ne kadar ayrı olursa olsun, iki vazifesi vardır: Gidenleri, adem sularından, ebediyet sahillerine sâlimen geçirmek, aynı zamanda yaşayanları keder uyuklugundan, hayatı yeniden kabul etme hâline geçirecek bir köprü yapmak.

Bir mânada, din, en kahramanca hünerini kabrin huzurunda göstermeğe gayret eder. Bir yanda, ölmüşlerin, bu ömrün acılarıyla dolu hayat tecrübelerinden çıkarak ya mutlu bir ademe, yahut da nihayetsiz ve üstün olan daha yüksek bir mevcudiyet ülkesine gittiklerini teyit eder. Öbür yandan, hâlâ yaşayan ve facialardan birçok dersler öğrenmiş olan kimseleri, bu dünya hayatının hem nimetlerini, hem

de yüklerini yeniden kabul etmeğe davet eder.

Demek oluyor ki, din ekseriyetle, bir muvazene aramağa çalışır. Kilise de, havra da bu nihai muamma karşısında, birbirine zıt olan şu iki mefhumu haklı çıkarmayı vazife bilirler: Şu dünya üzerindeki ömür denilen kısa günümüzün feci derecede nazıklığını, ve nazıklığına rağmen bugünün değerini teyit... Kedere uğramış olanları kayıplarından dolayı teselli etmeli, fakat bu işi, yaşayanlardaki hayatın içten itici kuvvetini dondurmaktan yapmalı. Din, bâzan olduğu gibi, ifrata giderek, bu dünyayı takbih ve eksikliklerini aşırı derecede büyüttüğü zaman, bedbinliğe ve sakat zihniyete zammen yer açmış olur, ve bu suretle yaşayanların kalbinde hayata karşı duyulan iştihak hissini eksiltir. Bu noktada, din, insanları sağlam kafalıktan hasta zihniyete götürmekte ölümle elbirliği etmiş mevkide kalır.

Bir sevgilinin ölümüyle karşılaştığımız zaman, menfi ve bedbin düşüncelere kapılmamak kolay iştir, demek istemiyoruz. Ölüm korkusuna mâruz kaldıkları zaman şairler, romancılar ve filozoflar, asırlar boyunca kasvet ve korku verici yazılar yazmışlardır. Varlığın iyiliğini insafsızca kırpın kader makasına karşı acı hisler duyarlar. Dayanılmaz ayrılık acılarını, birçok âşkların aşk vecdi kâsesini kana kana içtikleri sırada ve nabızları bu ateşle vururken vücutlarına hançerini saphyan talhin haksızlığını çok canlı sözlerle tasvir etmişlerdir. Bir yandan aşırı ihtiyarlık ıstırabı içinde mânasını kaybetmiş hayatları sürüklenen birçok yaşlılar dururken, yarım kalan genç hayatlarının talhine şairler ağlar ve bizi ağlatırlar. Yaşayan, gülen, yaratıcı kabiliyeti olan bir artisti,

bir ilim adamını, bir oğulu, bir anneyi veya bir babayı bir lâhzada donmuş bir cisim, dağılmağa müstait bir balçık parçası haline koyabilen bu kâinatın kara büyü-süne isyan eder ve ettirirler. Belki de ölümün hâkimiyeti karşısında şairlerin ifade etmiş oldukları bu isyan ve öfke hissi, insanların çoğunda köklü bulunan hayat istiyakına çok iyi bir delil teşkil eder.

Bunu ne suretle izah edersək edelim, şu inkâr edilemez bir hakikattir ki, edebiyat ölümünden ne zaman bahsetmişse, buna karşı rıza değil, isyan, cesaret değil, gözyaşı ve keder ifade etmiştir. Tesadüfen akıllarımızın mahdutluğunu ispat eden en mükemmel delili şu keyfiyette buluruz : Eski İsrail ve Yunan muharrirlerinin ölüm hakkında bildikleri bugünün şairlerinin malûmatı derecesindedir; tâbirler ve nazım şekilleri başka da olsa, yirmi asır evvelki muharrirlerin bu nihai mesele hakkında yazdıklarıyla bugünkü muharrirlerin yazdıkları arasında esaslı fark pek azdır. O çirkin yüzlü orakçının elindeki tırpan karşısında hepimiz şaşırmış çocuklar gibiyiz; hislerimizi belirtmek, veya düşüncelerimize ifade vermek için çalınabilecek nağmeleri çok mahduttur. Bunların birçok yeni şekilleri olabilir, fakat esas motifleri birdir: Yiğitlik veya korkaklık, stolsizm veya nefesine acımak, iş veya feryat ve figan.

Bütün dinlerin, ölüm karşısında aynı vaz'ı takınmış oldukları nazariyesi tabii doğru değildir. Esasta, hayatı inkâr eden ve Nirvana'ya erişmeyi hedef tutan şark dinleri vardır. Bâzi Hıristiyan mezhepleri hayatı inkârla tasdik arasında tereddüt etmiştir. Judizm, başlıca ananelerinde, sakat zihniyetten ve bedbinlikten kaçınmağa uğramış ve bu dinin sâliklerine, hayat ve ölüm hakkında mâkul bir perspektif, hayat sisteminin bir unsuru olarak bugünün rolünü cesaretle kabul, ve bütün kayıp faclalarına rağmen bu dünyaya karşı hayatı besliyecek bir alâka telkin etmeğe çalışmıştır.

Din ekseriyetle keder ve ölüme karşı iman ve felsefe yolunu tutar. Şahsî ve içtimâî bir ölmeylik düsturu ile insar'ını te-

sellî etmeğe çalışır. Aklın ve yüreğin ruhani bir teslimiyete bırakılmalarını tavsiye eder; halbuki, ölüm acısı karşısında insanlara yalnız mânevî iman kârı değildir; onlara, kederi, yıkıcı değil, yaratıcı mahiyette idare etmeye kuvvet verecek hissi bir tâbiye lâzımdır. Asırlar boyunca insanlar, keder hâdîselerini karşılamak için uygun bir nîssi teknik meydana getirmeye uğraşmışlar; arasına şairler ve filozoflar içten doğma şekillerde bu müşkülün akla uygun surette haline doğru gitmişlerdir.

Bununla beraber umumiyetle, keder karşısında insan ne tavır takınmalıdır, diye şümüllü bir fikir karışıklığı vardır. Hisler ifade mi, hapis mi edilmeli? Keder sözlerle beyan mı edilmeli, yoksa gizlenmeli mi? Çocuklar kedere mâruz bırakılmalı mı, yoksa bundan korunmalı mı? Bu sualler, beşer hayatının kat'i ve nihai sahalarından biri, yani, son dünya ayrılıkları karşısındaki hissi reaksiyonları hakkındadır. Bu soruların cevapları bilhassa şu zamanda çok elzemdir, çünkü harp sayısız evlere böyle feci haberler getirmiştir. Erkekler ve kadınlar ölüm kederini nasıl karşılayacaklarını biliyor, kendilerini ona göre ayarlayamazlarsa, bu nesil için hakikî bir iyi hayat imkânı olamaz. İyi bir hayat imkânı olmayacaktır diyorum, çünkü, iyi hayatı kuran mimarlar vücutça hasta ve akılca marazî insanlar olurlarsa, o bina nasıl olur? İleride göreceğiz ki, keder karşısında insanların gayrimâkul davranışları, birçok vücut hastalıklarının ve ruhi sarıntuların kaynağıdır.

İnsanların his hayatının bu sahasında, yani daha göze çarpar mahiyette olan cinsi çarpıklıklar, nefret ve aşağılık duygularının doğurduğu karışıklıklara dalmış olan ruh hekimlerinin ihmâl etmiş olduğu sahada, en baş öncü belki de meşhur Harvard'lı psikiyatrist Dr. Lindemann Erich olmuştur. Massachusetts General Hospital'deki klinik çalışmalarında, kendisine müracaat etmiş yüzlerce keder hastası üzerindeki tecrübelerinde, hem normal, hem de anormal keder hastalarını meydana çı-

● Lütfen sayfayı çeviriniz.

karmıştır. İlk vardığı netice şudur: Ferdin hayatında çok ehemmiyetli yeri olan biri ölünce, ölüm acısı ile karşılaşan kimse birkaç haftalık veya aylık bir müddet için normal olarak şu ârazı gösteriyor: Bedeni ağrı ve sıkıntılar; zihnin, ölmüş kimsenin hayaliyle sürekli surette mesguliyeti; kendini suçlu görme hissi; hayata karşı alâkasızlık, ve hal ve harekette kayıtsızlık.

Büyük kayıba uğrayan hemen hemen herkeste bu ârazın az çok görülmesi beklenir. Eğer bunlar geçici mahiyette tezahürler olarak alınır, eğer kederli kimse uğradığı acıyı cesaretle kabul eder, hislerini saklıyacağına, bunlara yol verirse, keder hislerinden kaçınmayıp bunlarla yüz yüze gelir, ve o sevgilinin bıraktığı boşluğa alışmağa gayret eder, yeni alâkalar peyda etmeğe başlarsa, bu kimse, hakiki bir keder tâbiyesi bulmuş ve birtakım asabî hallerin patlak vermesi tehlikesini bir yana itmiş olur.

Dr. Lindemann'ın tecrübesine göre birçok kimseler hakiki keder hislerini hapsedmiş, neticede ise bazılarında erken, bazılarında geç birçok sakat reaksiyonlar başgöstermiş. Bunlardan bazıları niçin olduğunu bilmeden bütün hayata karşı bir hiddet ve öfke hayatı yaşıyorlardı. Başkaları, sevgililerinin ölümü üzerinden birçok yıllar geçtikten sonra, ve vaktiyle geçirmiş oldukları kederle şimdiki haller arasında hiç bir münasebet bile görmeden ağır ruh sıkıntısı hallerine düşmüşler ve bunun vaktiyle tamamen hapsolünmüş keder hisleri neticesi olduğunu akullarından bile geçirmemişler. Kolit ülseri olan kırk bir hastanın otuz üçü «kendileri için çok ehemmiyetli olan birinin kayıbından hemen sonra bu hastalığa tutulmuşlardır. Beden hastalıklarından veya akıl teşevvüşlerinden muztarıp hastalar (bu ister insandan kaçıp yalnızlığa çekilmek, aşırı

tecavüzkârlık, veya halecanlı ruh sıkıntısı şeklinde de tezahür etmiş olsun), psikiyatris his kapılarını ardına kadar açıp da keder tezahürleri yolunun üstüne kendi elleriyle dikmiş oldukları engelleri kaldırıncaya, rahatladılar. Bu suretle marazî keder reaksiyonu, normal keder haline getiriliyor, ve ekseriyetle hayata karşı yeni ve sağlam kafalı bir rayarlamaya vâkı oluyor.

Bu psikiyatristin parlak araştırmaları bize anlatıyor ki, çeşitli asabî ve bedeni hastalıklar, erkek ve kadınların hayat tarihçesinde eski veya yeni keder hâdiselerine atfolunabilir. Bu fertler kederlerini şiddetle hapsedmişler, bu ise onların şimdiki bünyevî karışıklıklarına sebep olmuştur. Hastaya, ölüm hâdisesi vâkı olduğu zamanki hislerini sebestçe ifade etmesi, ve kaybetmiş olduğu sevgilinin ölümünde izhar edemediği bütün acıları ve kederleri açığa vurup içini dökmesi söyleniyor; bu yeniden yaşanan keder sahnesinin esaretten kurtulması ve ruhunun ilye yıkanmasına vesile oluyor. Psikiyatrist, hastaları, cenaze zamanında ve büyük kayıptan hemen sonra gelen zamanda normal olarak ifade bulunması icap eden keder ve acıyı şimdi ifade etmeleri için ikna ettiği vak'alarda şaşılacak neticeler alınmış ve hastalar iyileşmiştir.

Demek oluyor ki, dinamik psikoloji, şimdi dine, büyük küçük bütün insanlar arasındaki keder ve sefaletle olan mücadelesinde yardım etmeğe muktedirdir. Gerçi ölüm mevzuu hakkında söylenecek yeni şey pek azdır; fakat ölüme karşı olan vaziyetimiz hakkında birçok yeni şeyler söylenebilir. Dr. Lindemann'ın klinik araştırmalarında, keder meselesi içinde dine yardımı dokunacak bir çok ehemmiyetli cihetler görüyorum. Tabiatıyla, fen adamının bize vereceği ilk şey normal ve anormal keder hakkındaki keyfiyetlerdir; bu keyfiyetleri dinî tecrübe ve beşer ihtiyacı ışığında aydınlatmak işi. bizlere düşer.

Yaklaşan Kıyamet

(Sayfa 15'den devam)

yeni olacak. 11.500 yıl öncekine benzer; ve 6.500 yıl öncekine benzer bir Nuh hikâyesi de...». «Bu kıyameti yaşayanlardan kurtulanlar 11.500 yıl önceki eski Taş Devri ve 6.500 yıl önceki Yeni Taş Devrine benzer bir Taş Devrine gireceklerdir. Nasıl ki gece gündüzü takip etmekte ise, nasıl ki, insan kendisinin en kötü düşmanı ise, nasıl ki insan son iki tufandan beri bilginin yüzeyini kazımaya başlamakta ise, önümüzteki kıyamet de öyle kat'iyetle gelecektir.»

Nazari matematik bilimi, bir evrenin ilk yarı siklusunu süresinde kıyametler arası çağlar daha kısadır, evren hayatının orta hayatının orta noktasına varılınca kıyametler arası çağlar uzamaya başlamaktadır. Anlaşıldığına göre evrenimizin yarı ömrünü, Nuh Tufanından bir önceki 5000 yıllık devrenin ortasında geçmiş buluyoruz.

Tesbit edebildiğimiz devreler şunlardır: Wisconsin (14.750), Caspian (10.500), Laurentian (7.000 yıl) ve bizimkinden bir önceki olan Sudan devresi (5.000) yıl. Ve bunlardan önce 3000 kadar daha devre vardı! Bizim devremiz olan Arktik (7000 yıl süren) devreyi müteakip Bengal havzası (10.000 yıl) ve bir diğer devre (14.750 yıl) sürecek gelecekte... (*)

Tarihimiz yalnız bizim devremizi göstermektedir. Sudan devresinden kalmış yazılı tarih yoktur. Altın devrelerin sonları olan Wisconsin, Caspian ve Laurentian devrelerinin tarihleri ancak Talnut ve Velmiki yazıtlarındaki efsânelerde bulunmaktadır.

İki medeniyet önce, kıyamet günleri arasında 7.000 yıl vardı. Bir medeniyet önce yalnız 5000 yıl oldu; bizim tarihimiz ise 6.500-7000 yıl sürecek. Gelecek medeniyet bu plânet üzerinde Altın devrelerin yeniden doğuşuna şahit olacak. zira 10.500

yıl sürecektir. Onu takiben ise 14.750 yıl sürecek! Kıyamet günleri arasındaki kısa devreler artık olmayacaktır.

Chan Thomas şöyle demektir: «Bir kıyametten sonra insanın ayağa kalkması, hastalıkları, vebayı, batıl itikatları yenmesi ve tekerleği yeniden icat etmesi 6000 yıl sürmektedir.»

«İnsanın hemcinsleriyle birlikte yaşamayı öğrenmesi sayısız yüzyıla malolmaktadır. Hâlen bir Altın Devre idrak etmenin eşliğindeyiz, ama çağımız, tam olgunlaşmadan bir kıyametle herşey durabilir. Böyle olması da şart değildir. Önümüzdeki kıyamete hazırlanmak için ne yapabiliriz.»

Ne var ki vasat insanın pek yapabileceği birşey yok... ancak belki Mukaddes Kitabın kıyametler hakkında söyledikleriyle huzura kavuşabiliriz :

«Bundan dolayı dünya altüst olsa, ve denizlerin bağrına dağlar devrilse; Sular kükreyip karışsa, Onların kabarması ile dağlar titrese, biz korkmayız.»

(Mezmurlar 46: 2-3)

(*) Bu ve diğer paragraflardaki yer isimleri ve tarihler: gösterilen tarihlerde kutupların bulunmuş olduğu yerlerdir. Meselâ: Wisconsin'de vaktiyle 14.750 yıl süren bir kuzey kutbu mevcutmuş, v.s.

